

De ontdekking van Sri Sri Radha Madhava

De familie deities van Srila Bhaktivinode Thakur

Srila Bhaktivinode Thakurs
Sri Sri Radha Madhava van Choti, Odisha

Jaya Radha-Madhava

*“jaya rādhā-mādhava kuñja-bihārī
gopī-jana-vallabha giri-vara-dhārī
yaśodā-nandana braja-jana-rarījāna
yāmuna-tīra-vana-cārī”*

*“Krishna is de geliefde van Srimati Radharani.
Hij ontvouwt vele amoureuze spel en vermaak in de bosjes van
Vrindavan. Hij is de geliefde van de koeherdersmeisjes
van Vraja en Hij tilt de grote heuvel Govardhana op.*

*Hij is de geliefde zoon van moeder Yasoda.
Hij brengt grote vreugde aan de inwoners van Vraja en Hij
dwaalt in de bossen langs de oevers van de rivier Yamuna.”*

(Uit 'Gitavali' van Bhaktivinode Thakur)

Pranāma Kara Jāi

door Dr. Fakir Mohan Dās

(1) ei gagane, dīpta ravi, kīrtti prabhā dhāle
haḷādī basanta kokiḷa gāe pavana tāle tāle
birūpā kūḷe laharimāḷe dīanti pāda dhoī
praṇāma kara praṇāma kara caraṇa dhūli nei

(2) ei se gaḍa kaṇṭā bāḍa badhāi kahe atīta kaṭhā
ketaki kiā melāi jihvā jaṇāe sada marama byathā
bāluā ḍiḥe bāluā bābu thīle kīrttana gāi
praṇāma kara praṇāma kara praṇāma kara jāi

(3) rādhā mādḥava śrī Jagannātha dadhi-vāmana sāiṇ
kara tu sevā jivanta devā bacana deve kahi
“jaya śrī rādhā mādḥava kuṇjabihārī” kaṇṭhe gāi
praṇāma kara praṇāma kara caraṇa tāra chuiṇ

(4) daśaharā melā paḍiā fula bagicā yāhāku āji bhaje
uāsa pokhari kulu kulure yāhāku āji khoje
bhakatibhare namraśire se nira mātḥe chuiṇ
praṇāma kara praṇāma kara caraṇa tāra chuiṇ

(5) nāhānti lālu cakravartti rājaballabha amaḷa kīrtti
‘bidā’ ga-uḍa ‘kalīā malla’ ‘ghumuri’ pārāpakṣi
nāhiṇ pālīnki kacerī ghara bhāṅgi chuiṇchi bhūiṇ
praṇāma kara praṇāma kara praṇāma kara jāi

(6) ḍiśu nāhānti vimala kīrtti vimalā-prasāda śrī sarasvatī
daśaharā ghare hari nāmāre hoi vihvāḷa mūrtti
tānkara pāda padama reṇu nei śirare ḍei
praṇāma kara praṇāma kara caraṇa dhūli nei

(7) choṭa nuheṇ e choṭi grāma sārā viśva gāe jā nāma
iskcon bhakte mission rakte gaḍhanti eṭhi dhāma
bhaktivinode bhaktisiddhānte dharichi koḷe yei
praṇāma kara praṇāma kara caraṇa tāra chuiṇ

Ga en buig neer bij Choti, de heilige geboorteplaats van Srila Bhaktivinode Thakur en Srila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakur

door Dr. Fakir Mohan Dās

(1) De felle zon aan de hemel van Choti verspreidt de stralen van zijn pure glorie. De goudmerels en koekoeken zingen op het ritme van de zoete bries en de ruisende golven van de Birupa rivier wassen haar voeten. Neem het heilige stof van het land en buig hier neer, buig hier.

(2) De doornige bamboestruiken van de oude omheining vertellen zachtjes over de vroegere grootsheid. De Ketaki- en Kia-bloemen openen hun mond om hun pijn te uiten bij het vertrek van Baluababu Thakur Bhaktivinode, die hier in deze Baluadiha verbleef en luidop de heilige namen van Radha Madhava in kirtan reciteerde. Buig hier neer en neem het heilige stof op je voorhoofd.

(3) Betrek jezelf in de dienst van Sri Sri Radha Madhava, de familieideities van Thakur Bhaktivinode, en aanbid Dadhi Baman Sri Jagannath. Geplezierd met je seva, zullen Ze je gebeden verhoren. Zing “Alle glorie aan Sri Radha en Madhava Kunja-bihari”, het gedicht dat Thakur Bhaktivinode voor Hen heeft geschreven. Buig hier neer en neem het heilige stof op je voorhoofd.

(4) Het droge Dasahara veld en de wilde bloementuin roepen nog steeds om Thakur Bhaktivinode en Srila Saraswati Thakur, en de Uasa vijver is gretig op zoek naar hen om hun voeten te wassen. Buig hier neer en neem het heilige water van die vijver op je voorhoofd.

(5) Weg zijn de priester Lalu Chakrabarti, de populaire grootvader Rajaballav Dutta, koeherder Bidagauda en zijn moeder, dorpeling Kalimalla, grootvaders koeien genaamd Ghumuri, Kahari en anderen, en ook zijn duiven, pauwen en zwanen. De draagstoel van Thakur Bhaktivinode is verwoest en al zijn huizen zijn tot stof vergaan. Maar het heilige land blijft. Buig hier neer en neem dat heilige stof op je voorhoofd.

(6) De wereldberoemde Bimala Prasad Saraswati, de eigenaar van het land, is niet meer op deze planeet. Na het nemen van sannyasa kwam hij vaak naar deze plaats, hij verbleef dan niet in zijn huis maar in het paviljoen waar Durgadevi vereerd werd. Hij was hier geabsorbeerd in het chanten van de heilige namen en het stof van zijn voeten blijft. Buig neer en neem dat heilige stof op je voorhoofd.

(7) Denk niet dat het dorp Choti geen belangrijke plaats is. Tegenwoordig spreken mensen over de hele wereld zijn naam uit ter nagedachtenis aan hun spirituele meesters Thakur Bhaktivinode en Srila Bhaktisiddhanta Saraswati Goswami. De toegewijden van ISKCON en de Gaudiya Math en Mission blazen hier de spirituele sfeer nieuw leven in. Buig neer en neem het heilige stof op je voorhoofd.

Inhoudsopgave

Deel 1: De ontdekking van Sri Sri Radha Madhava	5
Introductie: Srila Bhaktivinode, Choti en Sri Sri Radha Madhava.....	5
Hoofdstuk 1: Sri Nityananda Prabhu en Sri Krishnananda Dutta	9
Hoofdstuk 2: Choti Mangalpur, de Sripat van Bhaktivinode Thakur	11
Hoofdstuk 3: Sri Sri Radha Madhava in Thakur Bhaktivinode's gedichten	21
Hoofdstuk 4: Srila Bhaktisiddhanta Maharaja en Choti	27
Hoofdstuk 5: De ontdekking van Sri Sri Radha Madhava door Dr. Fakir Mohan Das.....	32
Hoofdstuk 6: Sri Sri Radha Madhava met Kartik in ISKCON Vrindavan	38
Hoofdstuk 7: De Choti Radha Madhava Trust.....	39
Deel 2: 'Academicus tegen wil en dank': Professor Dr. Fakir Mohan Das.....	43
Een biografie door Madhavananda Dasa.....	43
Appendices	56
Appendix 1: 'Matha's of Orissa'	56
Appendix 2: Bewijs van Bimala Prasads eigendom van land in Choti	60
Appendix 3: 'Dutta Vansa Mala' in Bengali	61

Deel 1: De ontdekking van Sri Sri Radha Madhava

Een Introductie: Srila Bhaktivinode Thakur, Choti en Sri Sri Radha Madhava

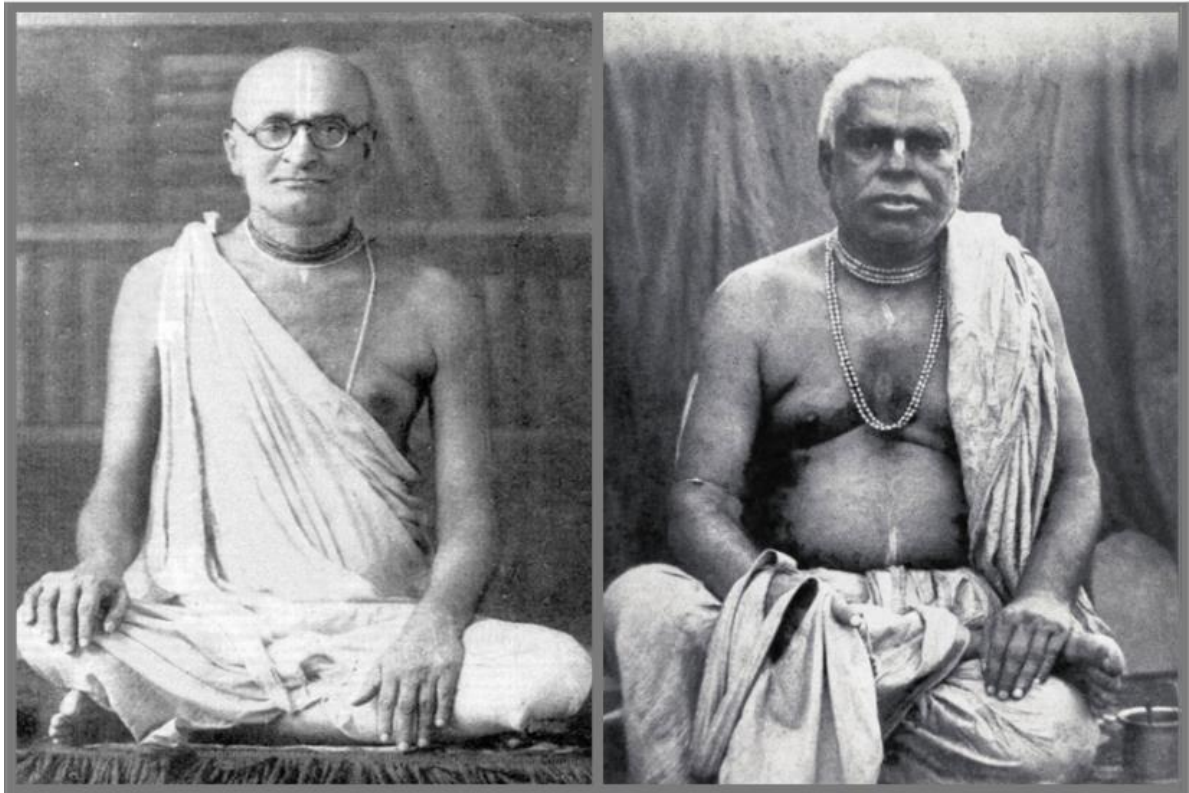
Srila Bhaktivinode Thakur is heel prominent binnen de Gaudiya Vaishnava gemeenschap vanwege zijn immense bijdrage aan de Gaudiya literatuur, poëzie en filosofie. Vooral zijn poëzie geschreven in Brajboli, het poëtische dialect dat het Bengaals en het Braja-bhāshā combineert, staat erom bekend de diepgaande conclusies van Gaudiya Vaisnava siddhānta over te brengen in prachtig eenvoudige teksten, die emoties van toewijding en verlangen oproepen bij de zanger. Zijn kleindiscipel, A.C. Bhaktivedanta Swami Srila Prabhupada, was erg gesteld op het lied 'Jaya Radha Madhava' en zong het vlak voor zijn lezingen, waarbij hij opmerkte dat het lied "een perfecte weergave van Vrindavan is. Alles is aanwezig – Srimati Radharani, Vrindavan, Govardhan, Yashoda en alle koehedersjongens".

Srila Bhaktivinode Thakur's ontdekking van de heilige geboorteplaats van Sri Caitanya Mahaprabhu in Mayapur Dhama leidde aan het einde van de 19e eeuw ertoe dat hij Sri Yogapitha Mandir daar vestigde; deze plek is sindsdien een centrale plaats van belang en bedevaartsoord geworden voor alle Gaudiya Vaishnava's. Op deze meest heilige plek Sri Yogapitha, staan deities van Sri Sri Radha Madhava sinds de tijd van zijn zoon Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakur. Zijn discipel A.C. Bhaktivedanta Swami Srila Prabhupada installeerde Sri Sri Radha Madhava deities als de voornaamste deities in ISKCON Mayapur, dé spirituele hoofdstad van heel de wereld.

Tegenwoordig is de Gaudiya Vaisnava gemeenschap gezegend met de inspanningen van deze grote heiligen. Zoals Srila Bhaktivinode Thakur voorspelde, bezoeken toegewijden uit verschillende landen regelmatig de geboorteplaats van Chaitanya Mahaprabhu en de heilige naam van de Heer weerklinkt in bijna elke stad en dorp van de wereld. Maar voor Wie was zijn lied 'Jaya Radha Madhava' oorspronkelijk geschreven? Waar is zijn voorouderlijke geboorteplaats? Antwoorden op deze vragen zijn niet gemakkelijk te vinden. Kennis van Srila Bhaktivinode Thakur's familiegeschiedenis, voorouderlijke deities en Hun oorspronkelijke plaats van verering zijn in de loop der tijd onder de Gaudya Vaishnava gemeenschap geleidelijk aan verloren gegaan.

"Degenen die mahājana's, vaiṣṇava's zijn, hebben hun leven gewijd aan het welzijn van alle jīva's. Ze hebben die visie ontwikkeld, agradrṣṭi. Hoeveel personen kennen hen? Wie verheerlijkt hen? Saccidananda Bhaktivinode Thakur, Kedarnath Dutta, werd geboren op 2 september 1838. Zijn grootvader en voorvaderen verbleven in Chotigram, nabij Kendrapara, Odisha. Dat staat bekend als śrīpāṭa. Niemand weet dit. Die plaats moet worden erkend en nieuw leven worden ingeblazen omdat zo'n grote Vaishnava er verbleef. Het stof van zijn voeten is daar. Het is een meest gezuiverde plek. Dat dorp bleef tot nu toe onbelicht. Niemand kent het nog. Maar daar komt binnenkort verandering in. Dr. Fakir Mohan Das, een onderzoeker, schrijft boeken over Bhaktivinode Thakur en publiceert het. Dit is te danken aan de genade van Bhaktivinode Thakur".

Sri Srimad Gour Govinda Maharaj, lezing in Singapore, 27 juni 1995

Onze param acharya's Srila Bhaktivinode Thakur, Kedarnath Dutta, en zijn zoon Srila Bhaktisiddhanta Thakur, Bimala Prasad Dutta.

Sri Srimad Gour Govinda Maharaj moedigde Dr. Fakir Mohan Das aan in zijn zoektocht naar de verdwenen familie deities Sri Sri Radha Madhava.

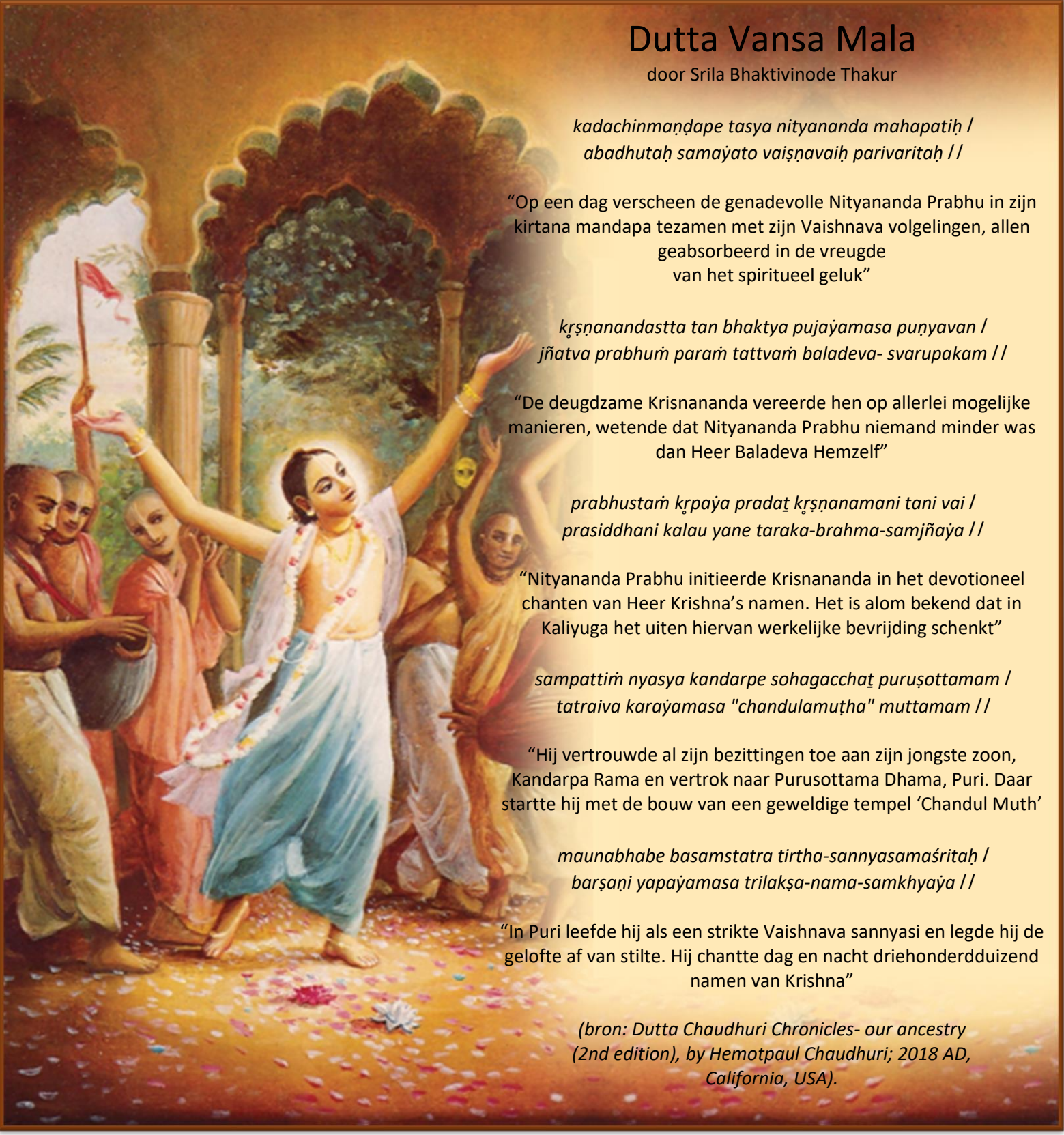
“Tegenwoordig maken miljoenen mensen uit alle delen van de wereld gebruik van het levenswerk van Srila Bhaktininode Thakur. Maar wie kent de plaats van zijn voorouders in Choti te Odisha? Hoevelen hebben daar hun eerbetuigingen gebracht in de stof van hun lotus voeten en hun zegeningen ontvangen? Amper een handvol, omdat dat plaatsje tot op heden vrijwel onbekend is gebleven, ook zelfs binnen de Gaudya Vaishnava gemeenschap. De tijd is nu gekomen om het verhaal over de heilige ouderlijke plaats van deze twee persoonlijkheden te onthullen aan de wereld zodat de toegewijden de zegeningen van deze grote Vaishnava acarya's Thakur Bhaktininode en Thakur Bhaktisiddhanta Saraswati kunnen verkrijgen door de stof van dit heilige plaatsje op hun hoofd te zetten.”

Dr. Fakir Mohan Das, 'Choti, the native place of Thakur Bhaktininode'

Het dorpje Choti in Odisha is de plaats van de voorouders van onze grote heiligen Srila Bhaktininode Thakur en Srila Bhaktisiddhanta Sarwaswati Thakur. In dit kleine dorpje Choti werden de familie deities Sri Sri Radha Madhava van deze twee heiligen sinds de 16^e eeuw vereerd door de voorvader van Srila Bhaktininode Thakur, Sri Krishnananda Dutta, die een directe discipel van Nityananda Prabhu was. Heden ten dage verblijven de Sri Sri Radha Madhava mula vigraha in ISKCON Center Pattamundai in Odisha onder leiding van H.H. Haladhara Swami Maharaja. Hieronder ontvouwt zich het boeiende verhaal over het mysterieuze verdwijnen en opnieuw terugvinden van deze 500 jaar oude familie deities van onze param acharya's Srila Bhaktininode Thakur en zijn zoon Srila Bhaktisiddhanta Thakur.

Sri Sri Radha Madhava, de familie deities van Srila Bhaktininode Thakur verblijven tegenwoordig in de ISKCON Center Pattamundai, vlakbij Choti, in Odisha.

Dutta Vansa Mala

door Srila Bhaktivinode Thakur

*kadachinmaṇḍape tasya nityananda mahapatih /
abadhutaḥ samayato vaiṣṇavaiḥ parivaritaḥ //*

“Op een dag verscheen de genadevolle Nityananda Prabhu in zijn kirtana mandapa tezamen met zijn Vaishnava volgelingen, allen geabsorbeerd in de vreugde van het spiritueel geluk”

*kṛṣṇanandastta tan bhaktya pujaḥ yamasā puṇyavan /
jñatva prabhuṁ param tattvaṁ baladeva- svarupakam //*

“De deugdzame Krisnananda vereerde hen op allerlei mogelijke manieren, wetende dat Nityananda Prabhu niemand minder was dan Heer Baladeva Hemzelf”

*prabhutaṁ kṛpāḥ pradaṭ kṛṣṇanamani tani vai /
prasiddhani kalau yane taraka-brahma-samjñāya //*

“Nityananda Prabhu initieerde Krisnananda in het devotioneel chanten van Heer Krishna's namen. Het is alom bekend dat in Kaliyuga het uiten hiervan werkelijke bevrijding schenkt”

*sampattiṁ nyasya kandarpe sohaḡacchaṭ puruṣottamam /
tatraiva karaḡamasa "chandulamutha" muttamam //*

“Hij vertrouwde al zijn bezittingen toe aan zijn jongste zoon, Kandarpa Rama en vertrok naar Purusottama Dhama, Puri. Daar startte hij met de bouw van een geweldige tempel ‘Chandul Muth’

*maunabhabe basamstatra tirtha-sannyasamaśritaḥ /
barṣaṇi yapaḡamasa trilakṣa-nama-samkhyāya //*

“In Puri leefde hij als een strikte Vaishnava sannyasi en legde hij de gelofte af van stilte. Hij chantte dag en nacht driehonderdduizend namen van Krishna”

*(bron: Dutta Chaudhuri Chronicles- our ancestry
(2nd edition), by Hemotpaul Chaudhuri; 2018 AD,
California, USA).*

Hoofdstuk 1: Sri Nityananda Prabhu en Sri Krishnananda Dutta

Srila Bhaktivinode Thakur werd in 1838 geboren als Kedarnath Dutta. Hij schreef een boek, de 'Dutta Vansa Mala', waarin zijn stamboom is beschreven en vermeldde dat zijn voorvader Krishnananda Dutta (ca. 1490-1570) een leerling was van Sri Nityananda Prabhu.¹ Een meer eigentijds beeld van het leven van Krishnananda Dutta is ook geschetst door zijn verre afstammeling Atul Krishna Dutta Chowdhury van Andul, in 'Amar Desher Kotha' (1944). In dit boek beschrijft hij dat zijn voorvader, Krishnananda Dutta, een rijke landeigenaar was die in Andul woonde, niet ver van het huidige Kolkata. Atul Krishna Dutta vermeldt verder dat Krishnananda van jongs af aan de natuurlijke aanleg van een vaishnava had en vriendelijk en respectvol was voor iedereen die hij ontmoette. Hij zong vaak harikirtana met andere vaishnava's in de kirtan mandapa vlakbij zijn huis. Terwijl hij groeide in zijn verantwoordelijkheden als landheer, had Krishnananda een vaderlijke relatie met zijn pachters, waardoor zijn landheerschap als zeer vreedzaam werd bestempeld.

Het was rond deze tijd, vijfhonderd jaar geleden, dat Sri Caitanya Mahaprabhu (1486-1534) zijn dierbare metgezellen de opdracht gaf om de sankirtanbeweging van het gezamenlijke chanten van de heilige namen van de Heer in Bengalen te verspreiden. In opdracht van Sriman Mahaprabhu reisde Sri Nityananda Prabhu (1473-1540) uitgebreid door de staat Bengalen en hij smeekte nederig iedereen die hij ontmoette om Harinama te chanten en Sri Sri Radha en Krishna te vereren. Velen gaven zich over aan Zijn lotusvoeten en werden Zijn discipelen. In ca. 1518 arriveerde Sri Nityananda Prabhu samen met zijn metgezellen in de kirtan mandap van Krishnananda Dutta in Andul. Op pagina 9 van 'Dutta Vansa Mala' (2e editie 1899), beschrijft Srila Bhaktivinode Thakur hoe zijn voorvader Krishnananda Dutta initiatie nam van Sri Nityananda Prabhu, die daarna nog drie dagen bij zijn discipel verbleef en hem overvloedig zegende.

Na zijn initiatie droeg Krishnananda Dutta de verantwoordelijkheid voor al zijn bezittingen over aan zijn jongste zoon, Kandarpa Rama Dutta en trok hij zich terug uit familiezaken. Hij vertrok naar Sri Purusottama Dhama in Odisha, het huis van Sri Jagannatha Deva. In Puri leefde hij heel eenvoudig en hield zich strikt aan een gelofte van stilte en reciteerde dag en nacht driehonderdduizend namen van Sri Krishna. Ook startte hij in Puri omstreeks 1520 met de bouw van een geweldige tempel, de Chandul Muth. Uiteindelijk verbleef Krishnananda in de periode van 1520 tot 1540 in Puri en vereerde hij in de Chandul Muth zijn deities Sri Sri Radha Madhava en Dadhi Baman, Heer Jagannatha zonder zijn broer Baladeva en zijn zus Subhadra.

De koning van Aul uit de staat Ali, zo'n honderdvijftig kilometer van Puri, hoorde over de devotionele kwaliteiten van Krishnananda Dutta en bij hun ontmoeting maakte zijn spirituele karakter diepe indruk op de vrome koning. Hij nodigde Krishnananda Dutta uit te komen verblijven in zijn koninkrijk Aul en schonk hem een klein dorpje Choti Mangalpur voor de verering van Sri Sri Radha Madhava. Uiteindelijk ging de verering van Sri Sri Radha Madhava in Choti over op de afstammeling van Krishnananda Dutta, Kedarnath Dutta, Srila Bhaktivinode Thakur.

¹ Dit blijkt ook uit de historische sloka's van de Dutta familie uit Andul en uit de 'Gaudya Vaishnava Tirtha' (1950) door Srila Haridas Das Babaji Maharaj.

De naam van het plaatsje Andul is afgeleid van 'Anander dhuli' dat 'gelukkig grond' betekent. Omdat de aanraking van

Sri Nityananda Prabhu's lotusvoeten

de grond van zijn voorouderlijk dorp had geheiligd en daardoor gelukkig had gemaakt, noemde Krishnananda Dutta omstreeks 1520 het voortaan 'Anander dhuli'. Na verloop van tijd evolueerde 'Anander dhuli' tot 'Andul', zoals het dorpje sindsdien bekend is.

Hoofdstuk 2: Choti Mangalpur, de Sripat van Bhaktivinoda Thakur

De koning van Aul had Krishnananda Dutta een groot stuk grond geschonken in het gebied van Mangalpur. Hier stichtte hij uit louter jungle een klein dorpje genaamd 'Choti', dat 'klein' betekent. De koning van Aul vestigde Krishnananda Dutta als landeigenaar van 9/16de deel van het dorpje en een andere familie, genaamd Ray, als eigenaar van het resterende 7/16de deel van Choti Mangalpur. De koning was erg toegewijd aan Sri Sri Radha Madhava. Hij reisde regelmatig met een grote processie langs het dorpje Choti en uit respect voor de deities van Krishnananda Dutta beval hij de koninklijke muziekensemble te stoppen met spelen tot ze het dorpje Choti voorbij waren.

Het dorpje Choti Mangalpur is op ongeveer 150 kilometer van de heilige stad Jagannatha Puri en 20 kilometer van ISKCON Center Pattamundai, de huidige verblijfplaats van Sri Sri Radha Madhava. Deze heilige plaatsen bevinden zich in de staat Odisha, voorheen Orissa.

Choti Mangalpur, het dorpje in Odisha dat werd geschonken door de koning van Aul aan Krishnananda Dutta, de voorvader van Srila Bhaktivinoda Thakur, voor de verering van zijn deities Sri Sri Radha Madhava en Dadhi Baman Jagannath.

De nakomelingen van Krishnananda Dutta verbleven als rijke landeigenaren in Calcutta, West Bengalen maar ze bleven wel hun bijzondere connectie met Choti, in Odisha onderhouden. In de zevende generatie na Krishnananda Dutta ondervond de Dutta familie ernstige juridische en financiële problemen en al snel gingen veel familiebezittingen in Bengalen verloren. Thakur Bhaktivinode's grootvader, Rajavallabha Dutta, verliet rond 1835 daarop Calcutta om zich permanent met zijn familie in het dorp van zijn voorvaderen Choti, te vestigen. Grootvader Rajavallabha's zoon, Ananda Chandra Dutta, de vader van Srila Bhaktivinode Thakur, koos er echter voor om in Ula, West Bengalen, in het huis van zijn schoonvader te gaan wonen, omdat er in die tijd in Choti nog geen onderwijsfaciliteiten waren voor zijn gezin. Hier werd Srila Thakur Bhaktivinode in 1838 geboren.

Alhoewel hij werd geboren in het huis van zijn oom van moederszijde in Ula, in West Bengalen, is de plaats van zijn voorvaderlijk huis in Choti, Odisha. Volgens Indiase traditie wordt het dorp waar de voorouders van vaderszijde woonden beschouwd als iemands geboorteplaats. Choti is de plaats van zijn grootvader Rajavallabha Dutta en zijn voorvader Sri Krishnananda Dutta en daarom behoort Thakur Bhaktivinode toe tot Choti, Odisha. In de Gaudya Vaisnava terminologie wordt de plaats van het ouderlijk huis van vaderszijde waar een grote heilige mee verbonden is, 'Sripat' genoemd. Zulke plaatsen worden beschouwd als bedevaartsoord voor de volgelingen van die grote heilige. Het dorpje Choti is de 'Sripat' van onze twee grote Gaudya Vaisnava acharya's Srila Bhaktivinode Thakur en zijn zoon Bimala Prasada Dutta beter bekend als Srila Bhaktisiddhanta Saraswati Maharaja.

Het perceel in Sripat Choti waar vroeger de rietgedekte huizen, 'gada' van Srila Bhaktivinode's voorvaderen hebben gestaan. Voorheen werden in één van deze huisjes vanaf de 16e eeuw Sri Sri Radha Madhava en Dadhi Baman Jagannatha vereerd.

“Bhaktivinode Thakur is geboren op 2 September 1838, in de district Nadia, West Bengalen in het dorp Ula. Maar dit was het huis van zijn oom van moeders kant, niet zijn ouderlijk huis. Zijn ouderlijk huis van vaders kant was in Odisha. Daarom behoort hij tot Odisha. De naam van het dorpje is Choti. Nu ligt het in het district van Kendrapara nabij de rivier Birupa. Dit is Bhaktivinode Thakurs sripat.” Sri Srimad Gour Govinda Swami- Lezing in Bhubaneswar, 17 September 1994, Verschijningsdag van Srila Bhaktivinode Thakur

Toen de vader van Bhaktivinode Thakur, Ananda Chandra Dutta overleed in West Bengalen, kreeg de Dutta familie het wederom financieel erg zwaar. Grootvader Rajavallabha die al sinds ca.1835 in Choti woonde verzocht hem naar Choti te komen. In de lente van 1858 verhuisde Srila Bhaktivinode Thakur met zijn moeder Jagat Mohini Devi en zijn eerste vrouw Shaymani Devi naar Choti.

Kedar Nath Dutta als student gekleed in een deftig kostuum (ca.1858). Meteen na zijn studie verbleef hij in de periode 1858-1859 met zijn moeder en zijn eerste vrouw bij zijn grootvader Rajavallabha Dutta in Choti en later in Kendrapara.

In Choti Mangalpur begon Bhaktivinode Thakur aan zijn carrière als leraar Engels - eerst op de lokale dorpsschool in Kendrapara, zo'n tien kilometer van Choti - en daarna, na het behalen van een kwalificatie-examen op een meer prestigieuze school in Cuttack. Al in 1860 diende Bhaktivinode Thakur als hoofd van een school in Bhadrak waar hij ook verbleef. Zijn financiële situatie verbeterde hierdoor aanzienlijk waardoor hij meer tijd kon besteden aan studeren, schrijven en lezingen geven.

“In die tijd, 19e eeuw, waren er zamindars, landeigenaren. Zij buitten hun onderdanen uit, die heel simpel en analfabeet waren. Ze misleidden hen en Srila Bhaktivinode Thakur kon dit niet aanzien. ‘Dit moet stoppen. Ik zal een school opzetten om de analfabete arme mensen te onderwijzen. Dan zullen de landeigenaren hen niet meer kunnen onderdrukken’. Dus zette Srila Bhaktivinode Thakur een school op in Kendrapara. Deze Kendrapara High School bestaat nog steeds en hij was de eerste leraar Engels in 1858”. Sri Srimad Gour Govinda Swami, Lezing in Singapore, 27 Juni 1995, Verdwijningsdag van Srila Bhaktivinode Thakur

‘Baluadiha’, het grondeigendom in Thakur Bhaktivinode Nagar, Choti. Dit was de verblijfplaats van ‘Baluababu’, een liefkozende bijnaam voor Srila Bhaktivinode Thakur gegeven door de dorpelingen van Chotimangalpur.

Grootvader Rajavallabha Dutta bleef tot aan zijn heengaan in 1859 in Choti wonen . Na zijn heengaan viel de verering van Sri Sri Radha Madhava in handen van Bhaktivinode Thakur, de negende generatie vanaf Krishnananda Dutta. Hierna werd al het grondbezit en zamindari, verpachte land, overgeschreven op de naam van Kedarnath Dutta. Sindsdien staat het perceel van Bhaktivinode Thakur bij de lokale bevolking van Choti bekend als 'Baluadiha', woonplaats van 'Baluababu' en ook 'Babughora', het huis van de landheer. Zamindar Thakur Bhaktivinode had een overvloed aan haar 'balua' op zijn lichaam. Hij werd hierom door de dorpelingen liefkozend 'Baluababu, de harige heilige' genoemd. En zijn deities Sri Sri Radha Madhava staan sindsdien in Choti bekend als 'Balua Sri Sri Radha Madhava', verwijzend naar Hun eigenaar Baluababu Srila Bhaktivinode Thakur.

Kedar Nath Dutta met één van zijn kinderen, ca.1867. In de periode 1866-1893 was hij werkzaam als ambtenaar van de staatsadministratie in Bihar, Bengal en Odisha.

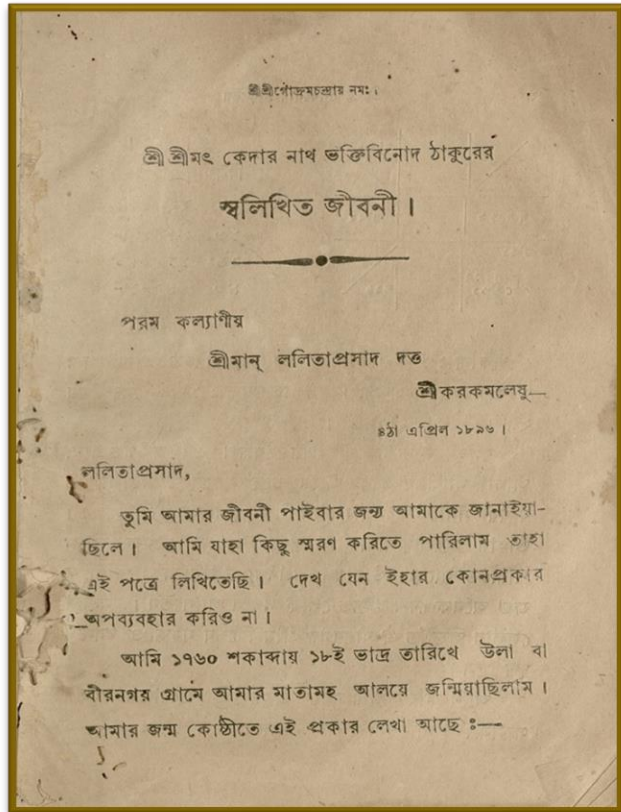
“Vorig jaar is een foto van Bhaktivinode Thakur in zijn gewaad behorende bij de functie van plaatsvervangend magistraat in Puri in de Kendrapara Law College geïnstalleerd omdat hij de eerste afgestudeerde jurist en een rechterlijke ambtenaar van Odisha is geweest.

‘Vaiṣṇavera kṛpā pāi sarva siddhi’ – als iemand de genade van zo’n vaisnava ontvangt zal hij alle vormen van perfectie bereiken. Degenen die bezig zijn met activiteiten om Srila Bhaktivinode Thakur te verheerlijken zullen beslist de genade krijgen van Bhaktivinode Thakur en zullen zo alle perfectie bereiken.”

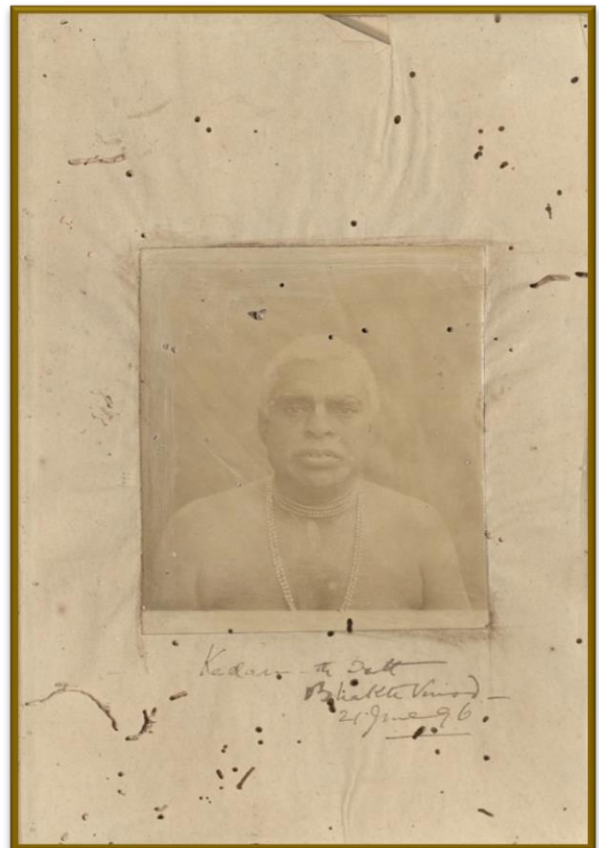
Sri Srimad Gour Govinda Swami, Lezing in Bhubaneswar, 17 September 1994,
Verschijningsdag van Srila Bhaktivinode Thakur

Srila Bhaktivinode Thakur in het gewaad van een plaatsvervangend magistraat in zijn werkzame periode 1870-1875 in Puri, Odisha

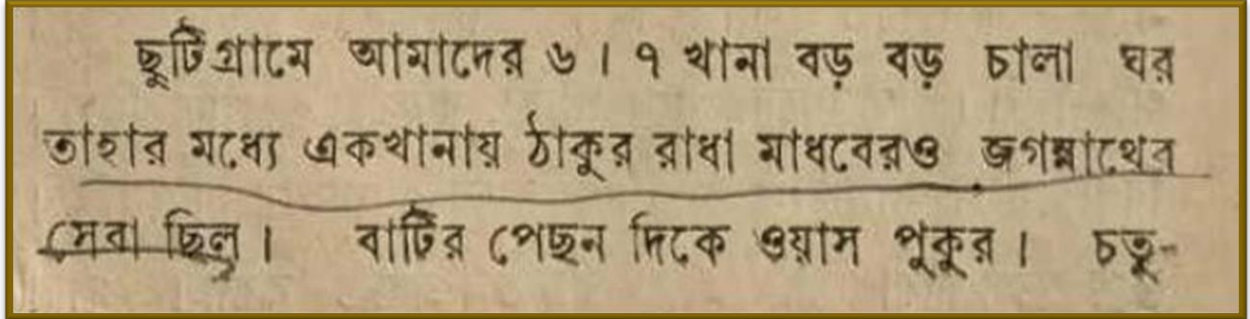

De autobiografie van Srila Bhaktivinode Thakur, 'Sva-likhita Jivani'.

De handtekening van Kedarnath Dutta, Srila Bhaktivinode Thakur, 21 juni 1896

Srila Bhaktivinoda Thakura heeft gelukkig voor de hedendaagse Gaudya Vaisnava gemeenschap informatie over zijn connectie met zijn Sripat Choti vermeld in zijn autobiografie, 'Sva-likhita Jivani'. In deze autobiografie beschrijft hij zijn eigendommen in zijn Sripat Choti.

“In Choti Mangalpur hebben we zes of zeven grote rietgedekte huizen. In één van deze huizen worden Thakur Radha Madhava en Jagannath vereerd. Achter deze huizen is een vijver, genaamd ‘Uasa Pokhari’. De gada, paleis werd omheind door een heg van kantā bāumśa, doornige bamboe. We maakten ons geen zorgen over onze eten omdat grootvader Rajavallabha Dutta hier negen delen (9/16) had van de voorvaderlijke zamindari, verpachte land, en de rest van de zeven delen (7/16) behoorde toe aan de Ray familie”.

Uit: Sva-likhita Jivani, van Bhakti Vinoda Thakura, door Lalita Prasad Dutta; p90

“De gada werd omheind door een heg van kantā bāumśa”, de heg van doornige bamboe ‘kantā bāumśa’ markeert nu nog steeds het perceel van Thakur Bhaktivinoda.

“Het vijvertje achter de gada genaamd Uasa Pokhari”, zoals genoemd in Thakur Bhaktivinode’s autobiografie ‘Sva-likitha Jivani’. De rietgedekte gada die hier stonden waar Sri Sri Radha Madhava en Dadhi Baman vanaf de 16^e eeuw werden vereerd zijn helaas vergaan.

Ook in een andere boek van Bhaktivinode Thakur ‘*Matha’s of Orissa*’ (*‘Religieuze instituten van Orissa’* (1860) heeft hij nadere informatie over zijn connectie met zijn Sripat Choti opgenomen:

*“Ik heb een klein dorpje op het platteland van Cuttack, waar ik de eigenaar van ben”.
 “In het dorpje (Choti) is er een religieus huis. Mijn voorvaderen hebben bepaald dat dit huis en het land huurvrij gebruikt mag worden. De bewaarder van het religieus huis heeft nagelaten om mensen die op een regenachtige nacht onderdak zochten te helpen. Dit kwam mij ter ore, en ik vaardigde direct een streng dreigement uit aan de bewaarder van dit huis. Ik waarschuwde deze nalatige bewaarder dat ik zijn grond zal afnemen als ik in de toekomst nog meer klachten over ongestuurd behandelen van weerloze mensen zal krijgen”.*

- Srila Thakur Bhaktivinode in ‘Matha’s of Orissa’

Dit incident in Bhaktivinode Thakurs boek werd opgemerkt door Sir William Hunter, een hoge Britse officier en een tijdgenoot van Thakur Bhaktivinode. Deze bekende Britse historicus Sir William Hunter heeft in zijn eigen werk ‘Orissa’ specifiek Thakur Bhaktivinoda's morele en religieuze karakter gepezen in verband met zijn boek *Matha’s of Orissa*. Sir Hunter citeerde uit het boek ‘*Matha’s of Orissa*’ in zijn eigen artikel ‘Orissa’ gepubliceerd in ‘Imperial Gazetteer Vol. 1, jaar 1872, pagina 118-119.

Hoofdstuk 3: Sri Sri Radha Madhava in Thakur Bhaktivinode's gedichten

Thakur Bhaktivinode heeft al de essentiële leringen van de zes Goswami's en hun volgelingen samengevat en bijeengebracht in boeken en in prachtige gedichten welke de moderne tijdsgeest goed weergeven en wordt hierom ook de 'Zevende Goswami' genoemd. Zijn toewijding aan zijn geliefde Sri Sri Radha Madhava is vastgelegd in de bhajans die hij componeerde. In 'Suddha bhakata charana renu' schrijft Bhaktivinode Thakur:

*'mādhava-tithi, bhakti-janani,
jetane pālana kori
kṛṣṇa-basati, basati boli,
parama ādare bori'*

"De heilige dagen zoals Madhava-tithi (Ekadasi) en bhakti-janani (Kṛṣṇa-janmastami) zijn de moeder van devotie voor degenen die deze feestdagen vieren. Laat de heilige plaatsen van Krishna's spel- en vermaak, plaatsen van verering voor mij zijn en mij zegenen."

Hierin zegt Srila Bhaktivinode Thakur dat hij met grote aandacht de 'Madhava-tithi' (Ekadasi's) en 'bhakti-janani' (Kṛṣṇa-janmastami) viert omdat ze als de moeder van devotie zijn voor degenen die deze feestdagen met aandacht vieren. In deze bhajan introduceert Srila Bhaktivinode Thakur zelfs zijn eigen term 'Madhava-tithi' in plaats van te kiezen voor de meer gangbare term 'Hari-basara' (vasten ter ere van Hari) om de vastendag Ekadasi aan te duiden. Op deze manier vereert hij zijn familie deities Sri Sri Radha Madhava door de naam 'Madhava' diverse keren te gebruiken in zijn bhajans.

Een overwoekerde gedeelte van het perceel in Sripat Choti met nog een tastbaar bewijs uit vervlogen tijden, een vervallen Tulsiepot. Voorheen groeide en bloeide Tulsie Devi hier weelderig voor de seva van haar dierbare Sri Sri Radha Madhava.

In een ander couplet van hetzelfde bhajan ‘*Suddha bhakata charana renu*’ beschrijft Srila Bhaktivinode Thakur de vreugde die hij ervaart bij het zien van Tulasi Devi omdat zij vreugde schenkt aan zijn dierbare familiedeity ‘Madhava’.

*‘tulasī dekhi’, jurāya prāṇa,
mādhava-toṣanī jāni’
gaura-priya, śāka-sevane,
jīvana sārthaka māni’*

*“Bij het zien alleen al van de heilige Tulasi struik
verblijdt mijn ziel omdat ik weet dat zij ‘Madhava-toshani’ is,
zij vreugde schenkt aan Sri Madhava.
Wanneer ik de prasada (śāka) eet welke geliefd is bij
Heer Chaitanya is dat een compleet nieuwe levenservaring voor mij.”*

Het misschien wel beroemdste voorbeeld van zo'n verwijzing is de gelijknamige 'Jaya Radha Madhava', waarin Srila Bhaktivinode Thakur het prachtige spel- en vermaak van Sri Sri Radha Madhava beschrijft. Het lied 'Jaya Radha Madhava', was bijzonder favoriet bij ISKCON Stichter Acharya A.C. Bhaktivedanta Swami Srila Prabhupada. Hij zong dit lied 'Jaya Radha Madhava' dagelijks vlak voor de aanvang van zijn lezingen. In dit liedje beschrijft Srila Bhaktivinode Thakur het prachtige spel- en vermaak van zijn geliefde familie deities Sri Sri Radha Madhava in Choti.

In Allahabad en Gorakhpur viel Srila Prabhupada in trance tijdens het zingen van de eerste twee regels. Na een tijdje kwam hij weer bij bewustzijn en zei: "Chant nu maar Hare Krsna." Srila Prabhupada zei dat dit lied een complete beschrijving weergeeft van Vrindavana. "Alles is daar, Srimati Radharani, Vrindavana, Govardhana, Yasoda en alle koeherdersjongens."

Srila Bhaktivinode Thakur componeerde het befaamde lied 'Jaya Radha-Madhava' voor zijn Sri Sri Radha Madhava van Choti. Deze bhajan was één van Srila Prabhupada's absoluut favoriete liedjes. Wanneer hij het zong, overspoelden zijn ogen vaak met tranen.

In zijn betekenisverklaring schrijft Srila Prabhupada:

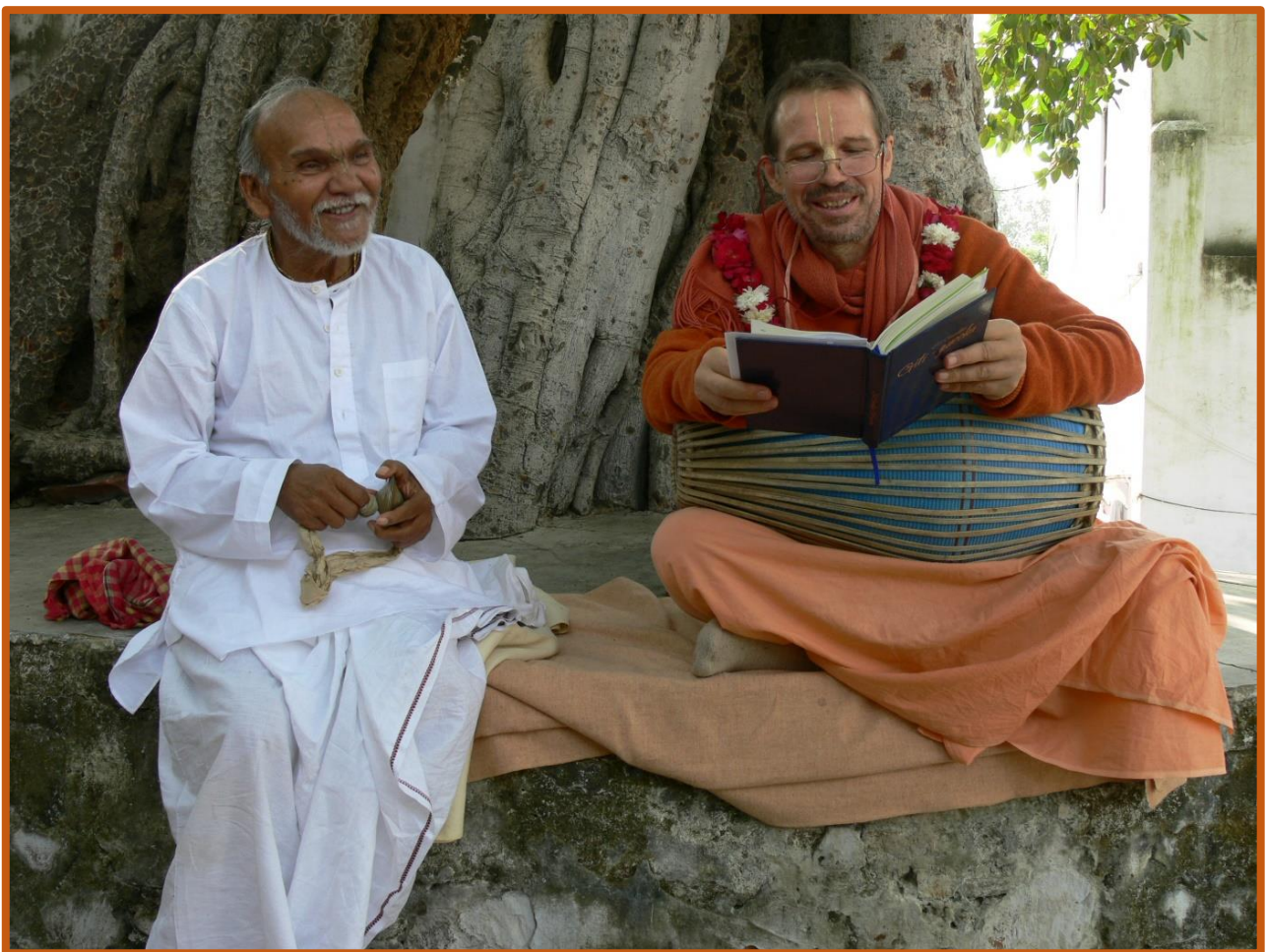
'Dit is de oorspronkelijke aard van Krishna. Hij is 'Radha-Madhava', de geliefde van Srimati Radharani. En 'kunjā-bihari', Hij geniet altijd van het gezelschap van de koeherdersmeisjes in de bossen van Vrindavan. 'Radha- Madhava kunjā bihari'. Niet alleen is hij de geliefde van Srimati Radharani maar hij is ook 'vraja jana vallabha', alle inwoners van Vrindavan houden van Krishna'.

Zijn discipel, His Holiness Sacinandana Swami vertelt het volgende erover:

'Srila Prabhupada zong heel vaak het liedje 'Jaya Radha-Madhava' en hij ervoer tijdens het zingen daarbij vaak de diepe betekenis ervan zoals uitgedrukt door Srila Bhaktivinode Thakur. Soms onderging hij zelfs de diepste staat van extase. Vandaag zien we dezelfde Deities voor Wie dit liedje is gecomponeerd. We hopen, in feite zijn we er zeker van, dat deze Deities met genadevolle blik op ons hebben neergekeken. We voelen ons zeer, zeer fortuinlijk om Hun darshan gehad te hebben. En danken Fakir Mohan Prabhu voor het ontdekken van Hun en Hun weer zichtbaar maken voor de wereld'.

Yhs, Sachinandan Swami

Uit: Guestbook of Sri Sri Radha Madhava, 10th September 2000

Dr. Fakir Mohan Das zingt 'Jaya Radha Madhava' tezamen met H.H. Sachinandan Maharaj op Radha Kund, Kartik 2004

Gaura Gadadhara worden Rādhā Mādhava

‘hā hā morā gaura-kīśora
kabe dayā kori’ śrī-godruma-bane dekhā dībe mana-cora
ānanda-sukhada kuñjera bhītare gadādhare bāme kari’
kāñcana-baraṇa cāñcara cikura naṭana su-veśa dhari’
dekhite dekhite śrī-rādhā-mādhava rūpete karibe ālā
sakhī-gaṇa-sange karibe naṭana gaḷete mohana-mālā
ananga-manjarī sadaya ha-iyā e dāsī-karete dhari’
dunhe nivedībe dunhara mādhurī heriba nayana bhoṛī

“Oh Gaura Kishore! Oh mijn hartendief!
Wanneer mag ik jullie zien in het woud van Godruma?
In Ananda Sukhada Kunja zullen jullie dansen, jullie huidskleur als goud,
het haar sierlijk gekruld, de kleding glorieus, met Gadadhar aan je linkerhand.

Terwijl ik kijk, zullen jullie de stralende vormen van Sri Rādhā Mādhava manifesteren.
Met charmante bloemenslingers om de nek, zullen jullie dansen in het gezelschap van je
gopī-vrienden. De genadige Ananga Manjarī zal de hand van deze dienstmaagd nemen
en haar voor het goddelijke paar plaatsen. Mijn ogen vullend, zal ik staren naar de
lieflijkheid van het goddelijke paar”².

Srila Thakur Bhaktivinode verzamelde zijn vroegere gedichten in het album ‘Kalyāṇa Kalpataru’. Het album werd gepubliceerd in 1881 terwijl hij in Odisha diende als de eerste rector van Cuttack Victoria High School, tegenwoordig bekend als Bhakta Madhu Vidyapith. In het bovenstaande lied beschrijft Thakur Bhaktivinode iets bijzonders, de transformatie van zijn deities Sri Sri Gaura Gadadhar naar zijn familie deities Sri Sri Rādhā Mādhava.

Uit: Srila Thakur Bhaktivinode Śrī Kalyāṇa-kalpataru 3.10
Vertaald door Dasarath Suta Das. Nectar Books. Union City, Georgia, USA. 1988
Sri Krishna Kathamrita Bindu • Gaura Gadadhar Become Rādhā Mādhava

² In dit lied spreekt Thakur Bhaktivinode zowel Sri Sri Gaura Gadadhara, zijn persoonlijke deities van zijn huis in Godruma, als ook Sri Sri Rādhā Mādhava aan, zijn voorouderlijke deities in Choti, Odisha. Hij bidt ook tot Ananga Manjarī, die in de spirituele wereld zich manifesteert in de vorm van Nityananda's vrouw Jahnava Mata. Bhaktivinode nam vaiṣṇava-dīkṣā van Sri Bipin Bihari Goswami in de lijn van Sri Jahnava Mata.

Srila Thakur Bhaktivinode's deities Sri Sri Gaura Gadadhar in Svananda Sukhada Kunj bij Mayapur en Sri Sri Radha Madhava momenteel vereerd in ISKCON Center Patamundai in Odisha

Hoofdstuk 4: Srila Bhaktisiddhanta Maharaja en Choti

Na het heengaan van Srila Bhaktivinode Thakura in 1914 kwam de verantwoordelijkheid voor de verering van Sri Sri Radha Madhava terecht bij zijn zoon, Bimala Prasad Dutta. Hij is beter bekend als Srila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakura (1874-1937), de geestelijke leraar van onze A.C. Bhaktivedanta Swami Srila Prabhupada. Srila Bhaktisiddhanta leefde zijn hele leven lang celibatair en was ook een strikte sannyasi prediker. De lokale bevolking herinnert zich dat Srila Bimala Prasad Bhaktisiddhanta Saraswati Thakur, Choti verschillende keren heeft bezocht en regelmatig zijn brahmacari discipelen uit de Gaudiya Mission in Calcutta stuurde om de huur te innen van de pachters van het land.

Wanneer hij zijn voorouderlijke plaats Choti bezocht, weigerde hij in zijn ouderlijk huis te blijven omdat hij, als strikte sannyasi, deze faciliteiten niet voor zijn eigen comfort wilde gebruiken. Gezien het feit dat Choti zijn voorouderlijk en erfelijk bezit was, beschouwde hij al zijn bezittingen in dienst van Sri Sri Radha Madhava en Dadhi Baman, en wilde hij er niet zelf van genieten. Hij bezocht de *gada* van Sri Sri Madhava maar verbleef in de aangrenzende 'Dushara Mandapa', het paviljoen van de godin Yogamaya Durga Devi in Choti.

Bimala Prasada Dutta oftewel Srila Bhaktisiddhanta Maharaja, de elfde generatie vanaf Sri Krishnananda Dutta die verantwoordelijk was voor de verering van Sri Sri Radha Madhava

Als de rechtmatige erfopvolger van zijn vader Kedarnatha Dutta werden na diens heengaan alle bezittingen en landeigendommen 'zamindari' overgeschreven op de naam van zijn zoon, Bimala Prasad Dutta, Srila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakur, de Stichter Acharya van de Gaudya Mission. De aktes van landeigendommen in Choti staan heden ten dage nog steeds op naam van 'Bimala Prasad Dutta'.

दि. के निम्न आवेदन की तारीख Date of application for the copy.	दस्तावेज और फोलियो की आवश्यक संख्या सूचित करने की तिथि Date fixed for notifying the requisite number of stamps and folios.	आवश्यक दस्तावेज और फोलियो देने की तारीख Date of delivery of the requisite stamps and folios.	तारीख, जबकि देने के लिए प्रतिलिपि तैयार थी Date on which the copy was ready for delivery.	आवेदन को प्रतिलिपि देने की तारीख Date of making over the copy to the applicant.																																							
- 2 - In some khata the Trustees have also applied for fixation of rent of the following schedule of land which are used as road as observed by the spot enquiry. <table border="1"> <thead> <tr> <th>Khata No.</th> <th>Plot No.</th> <th>Area.</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>570</td> <td>935</td> <td>0.18</td> </tr> <tr> <td></td> <td>1092</td> <td>0.97</td> </tr> <tr> <td></td> <td>1127</td> <td>0.12</td> </tr> <tr> <td></td> <td>1157</td> <td>0.06</td> </tr> <tr> <td></td> <td>1166</td> <td>0.12</td> </tr> <tr> <td></td> <td>1181</td> <td>0.11</td> </tr> <tr> <td></td> <td>1240</td> <td>0.33</td> </tr> <tr> <td></td> <td>2219</td> <td>0.18</td> </tr> <tr> <td></td> <td>2266</td> <td>0.11</td> </tr> <tr> <td></td> <td>2241</td> <td>0.08</td> </tr> <tr> <td></td> <td>1224/2669</td> <td>0.01</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td><u>2.27</u></td> </tr> </tbody> </table> On verification of Sabh R. O. R. reveals that the suit property stands recorded in 'LjDikhal' in favour of Brajasundar Deb under first party Khewal No. 1. For Bimal prasad Dutta 3rd part Khewal No. 1/1 and Bimal Prasad Dutta and others, third part Khewal No. 1/7. The estate has always been vested in the State Govt. The recorded Khewal No. 1/1 Prasad Dutta and others, also recorded in Khewal No. 1/7 Shri Bhakti Binod Thakur. The estate has been vested in the State Govt. The estate has been vested in the State Govt. by the following persons in the name of Shri Bhakti Binod Thakur i.e. Shri Thakur Bhakti Siddhanta memorial Trust.					Khata No.	Plot No.	Area.	570	935	0.18		1092	0.97		1127	0.12		1157	0.06		1166	0.12		1181	0.11		1240	0.33		2219	0.18		2266	0.11		2241	0.08		1224/2669	0.01			<u>2.27</u>
Khata No.	Plot No.	Area.																																									
570	935	0.18																																									
	1092	0.97																																									
	1127	0.12																																									
	1157	0.06																																									
	1166	0.12																																									
	1181	0.11																																									
	1240	0.33																																									
	2219	0.18																																									
	2266	0.11																																									
	2241	0.08																																									
	1224/2669	0.01																																									
		<u>2.27</u>																																									

Een akte van landseigendom in zijn Sripat Choti op naam van 'Bimal Prasad Dutta'

'Dushara mandapa', het verblijf van de godin Yogamaya Durga Devi, waar de Vaishnava sannyasi Srila Bhaktisiddhanta Maharaj verbleef tijdens zijn bezoek aan zijn Sripat Choti. Hij wilde niet zelf van de faciliteiten van zijn voorouderlijk huis genieten maar in dienst stellen van Sri Sri Radha Madhava en overnachtte tijdens zijn bezoek hier.

De Dadhi Baman Deity, Heer Jagannath zonder zijn broer Baladev en zonder zijn zus Subhadra, van Krishnananda Dutta werd vroeger samen met Sri Sri Radha Madhava vereerd maar verblijft nu op een aparte altaar binnenin de Dushara Mandap in Choti.

Nadat Srila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakur in 1937 de wereld verliet, raakte de verering van zijn familie deities Sri Sri Radha Madhava in Choti jammer genoeg ernstig verwaarloosd. Sommige leden van de familie Ray die de overige 7/16 deel van Choti bezaten, legden valse claims op het voorouderlijk land en de deities van de Dutta familie. De familie Ray maakte een vals document op en verklaarde in de rechtbank dat ze de rechtmatige zonen van Bimala Prasad Dutta waren, zodoende verkregen ze de rechten op het eigendom van de grond, evenals het recht op de verering en zorg voor Sri Sri Radha Madhava. Enkele leden van de familie Ray hadden eerder initiatie genomen van Srila Bhaktisiddhanta Saraswati, waardoor ze hiermee een grote overtreding begingen jegens hun spirituele leraar en hun geestelijke erfopvolging. Uit de autobiografie *'Sva-likhita Jivani'* van Srila Bhaktivinode Thakur blijkt dat ook al in de tijd van zijn grootvader Rajavallabha Dutta en zelfs in de periode van Bhaktivinode Thakur, zij als Dutta familie veel problemen ondervonden van het onwenselijke gedrag van de familie Ray.

Met het eigenlijke motief om bezit te nemen van het land van Sri Sri Radha Madhava, begroeven ze in ca. 1950 Sri Sri Radha Madhava in de grond bij een tempel van een nabijgelegen dorp. De Ray's vertelden de dorpelingen dat de vighra's gebroken waren, en dat ze daarom Sri Sri Radha Madhava volgens de richtlijnen van de Vedische traditie hadden neergelaten in de nabijgelegen Birupa rivier. Na een jaar toen vrijwel niemand meer vroeg naar Sri Sri Radha Madhava, haalde de familie Ray de deities weer uit de grond en gaf de familiepriester opdracht Sri Sri Radha Madhava achter te laten bij een arme Odia brahmaan Sri Duryodhana Dwivedi in Choti. Hier verbleven de 'prana-vallabha' deities Sri Sri Radha Madhava, hart en ziel van Srila Bhaktivinode Thakur, Srila Bhaktisiddhanta Thakur en Sri Krishnananda Dutta, de daarop volgende vijftig jaren zonder enige vorm van verering en in volledige anonimiteit en waren Zij zo uit het zicht van de hele Gaudiya Vaishnava gemeenschap verdwenen.

Een lemen hutje met traditionele Odia versiering in het dorpje Choti

Een beeld van het traditionele dorpsleven in Choti

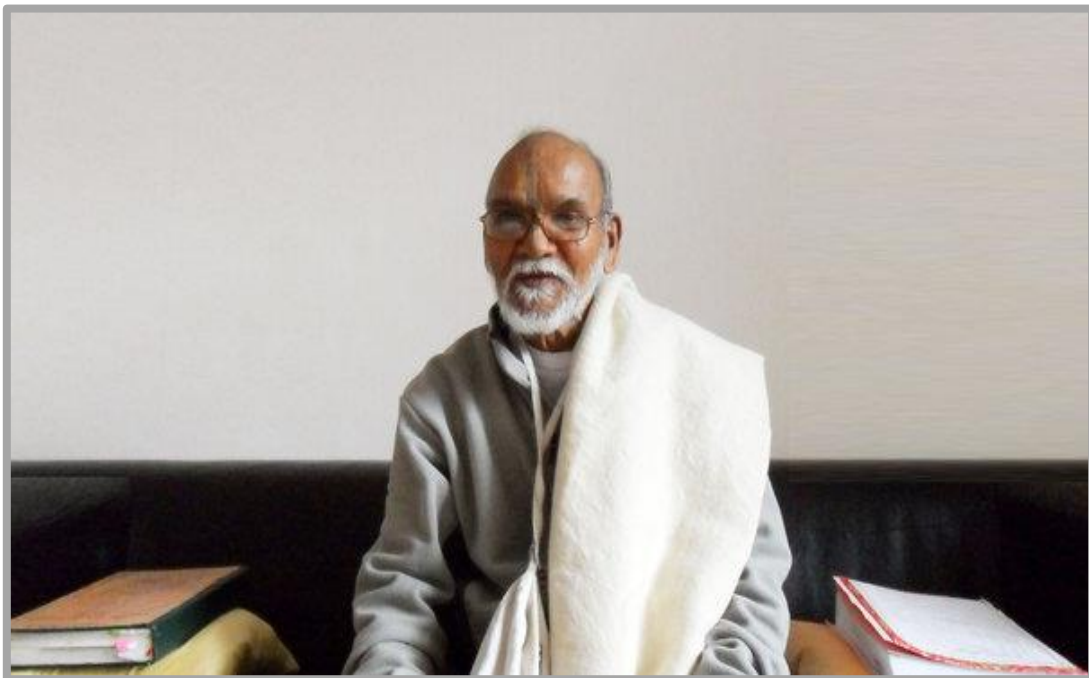

Panoramisch beeld van het dorpje Choti

Hoofdstuk 5: De ontdekking van Sri Sri Radha Madhava door Dr. Fakir Mohan Das

In 1982 begon Dr. Fakir Mohan Das (1932-2016) - een Vaishnava geleerde, Sanskrietprofessor en kleindiscipel van Srila Bhaktivinoda Thakura - met zijn onderzoek naar de relatie tussen Bhaktivinoda Thakur en Choti, Odisha. Al sinds zijn vroege kinderjaren in 1944, toen hij voor het eerst het lied 'Jaya Radha Madhava' van Srila Bhaktivinoda Thakur hoorde, had hij het verlangen Sri Sri Radha Madhava te vereren. Omdat Bhaktivinoda Thakur werd geboren in Ula, Bengalen, was zijn Odia afkomst niet goed bekend. Dr. Fakir Mohan Das had lang vermoed dat er een nauwe en belangrijke band bestond tussen Srila Bhaktivinoda Thakur en het dorp Choti in Odisha. Jaren van nauwgezet onderzoek bevestigde dit uiteindelijk, en hij publiceerde zijn bevindingen in het boekje 'Choti, de geboorteplaats van Thakur Bhaktivinoda'. Toch bleef de uitdaging om Sri Sri Radha Madhava te vinden en Hun verering opnieuw in Śrīpat Choti te installeren, nog steeds aanwezig.

"Choti is de sripat, de voorouderlijke plaats van Srila Bhaktivinoda Thakur en hij heeft daar gewoond. Geheiligd door het stof van de lotusvoeten van Bhaktivinoda Thakura, is dit een zeer heilige plaats. Maar de meeste mensen weten er niet van. Deze plaatst begint nu onder ieders aandacht te komen vanwege de zegeningen van Bhaktivinoda Thakura. Dankzij de kracht van die zegen, heeft de onderzoeker Dr. Fakir Mohan Das er hard aan gewerkt om deze plek aan de wereld te onthullen. Zonder zulke zegeningen kan niemand dit werk doen. Sripada Fakir Mohan Das kan met veel tegenstand te maken krijgen, maar na krachtig verzet tegen deze oppositie zal hij zeker de echte waarheid onthullen". Uit: 'Praise for the highest mercy', Lof voor de hoogste genade. Een waardering voor de geschenken van Srila Bhaktivinoda Thakur, by Srila Gour Govinda Swami. Back to Godhead Magazine, May/June 2001.

Dr. Fakir Mohan Das, een Gaudya Vaishnava en voormalig Sanskriet professor aan de Utkal University of Odisha

Panoramisch zicht op Sripat Choti met links 'Baluadiha', het land van Bhaktivinode Thakur

Dr. Fakir Mohan Das was nooit helemaal tevreden met het verhaal van de familie Ray over de gebroken deities en hun neerlating in de nabijgelegen Birupa rivier. Des te meer toen hij twee getuigen vond die Sri Sri Radha Madhava zo'n vijftig jaar geleden in de hofstede van Srila Bhaktivinode Thakur in Choti hadden gezien. De eerste getuige was een Odissi danser die vroeger regelmatig werd uitgenodigd om op te treden voor Sri Sri Radha Madhava. De tweede getuige was een oude vrouw die meteen na het horen van het verhaal van de familie Ray dat de deities gebroken waren, vertelde dat de Radharani deity was gemaakt van koper en per slot van rekening kan een koperen deity niet breken. Het werd toen heel duidelijk voor Dr. Fakir Mohan Das dat het verhaal over de gebroken Sri Sri Radha Madhava deities zoals geadverteerd door de familie Ray simpelweg niet waar kon zijn. Maar hoewel deze misleiding duidelijk was geworden, was de locatie van de deities nog steeds onvindbaar.

Na de schokkende onthulling van het bedrog door de familie Ray bleef Dr. Fakir Mohan Das onverminderd verder onderzoek doen en deed hij onvermoeibaar navraag in het dorpje Choti naar de verdwenen familie deities Sri Sri Radha Madhava. In het jaar 1999 na een zoektocht van ruim twintig jaar was hij uiteindelijk succesvol in het traceren van de deities tot het huis van Sri Duryodhana Dwivedi. Dr. Fakir Mohan Das was op zijn zoektocht langs elk huisje in Choti gegaan en had geïnformeerd naar de namen van hun deities. Opmerkelijk genoeg had alleen deze Odia brahmin naast zijn eigen deities ook een ander set van deities in huis met de welbekende namen Sri Sri Radha Madhava. Hier waren de familie deities van Srila Bhaktivinode Thakur, Sri Sri Radha Madhava omstreeks het jaar 1950 in het geheim naar toe gebracht. Helaas zag Dr. Fakir Mohan Das toen alleen geen enkele mogelijkheid om Sri Sri Radha Madhava daar meteen weg te halen.

De Odia Brahmin Sri Duryodhana Dwivedi en zijn familie in Choti waar Sri Sri Radha Madhava 50 jaar lang in volkomen anonimiteit hebben verbleven.

Die mogelijkheid kwam er wel toen in oktober 1999 een supercycloon veel dorpen in Odisha verwoestte. Ook het dorpje Choti bleef niet gespaard. Het lemen huisje van de brahmin Sri Duryodhana Dwivedi werd ernstig beschadigd door de cycloon en hierdoor werden deities van Radha en Krsna zichtbaar in zijn huis. Iemand uit het dorp heeft Dr. Fakir Mohan Das hiervan op de hoogte gesteld. Toen hij de Radha Krishna deities zag, wist hij onmiddellijk dat Zij Srila Bhaktivinoda Thakurs eigen geliefde Sri Sri Radha Madhava waren, dat later nog meer werd bevestigd door de inscriptie in Bengaals schrift 'Sri Rupa Dasa' gegraveerd op de lotusbasis aan Srimati Radharani's lotusvoeten. Het is erg ongebruikelijk dat Odia deities of deities in Odisha inscripties in het Bengaals hebben, en bovendien was het bijzonder opmerkelijk dat een arme analfabete Odia brahmaan in Odisha, deities in huis had met een inscriptie in het Bengaals. Dr. Fakir Mohan Das confronteerde de betrokkenen met het bewijs, en nog meer zekerheid werd verkregen toen een lid van de familie Ray het bedrog opbiechtte aan Dr. Fakir Mohan Das. Eindelijk, in januari 2000, na bijna 20 jaar onderzoek, waren Sri Sri Radha Madhava door Hun grondeloze genade weer opnieuw verschenen.

Op de plek waar nu de bananenboom staat heeft vroeger het lemen huisje van de Odia Brahmaan Sri Duryodhana Dwivedi gestaan. Hier werden Sri Sri Radha Madhava voor 50 jaar lang verborgen gehouden voor de hele Gaudya Vaishnava gemeenschap.

De Brahmin was erg enthousiast te horen dat er internationale interesse was voor de ontdekking van Sri Sri Radha Madhava. Dr. Fakir Mohan Das had hem ook gecompenseerd voor de restauratieschade van zijn huisje. De Brahmin overhandigde daarom graag de familie deities aan een groep van toegewijden onder leiding van ISKCON-GBC, H.H. Bhaktisvarupa Damodara Swami Maharaja met de belofte dat Hun verering zou worden hersteld in het dorpje Choti. Momenteel wordt Hun verering voortgezet in de ISKCON Center Pattamumdai in Odisha onder leiding van H.H. Haladhara Swami Maharaj. Het was de innige wens van Dr. Fakir Mohan Das om de liefdevolle verering van Sri Sri Radha Madhava weer voort te zetten in een speciaal voor Hun gebouwd klein tempeltje in Sripat Choti.

Sri Sri Radha Madhava in februari 2000. Na Hun ontdekking werden Ze onmiddellijk ontdaan van enkele centimeters keiharde laag stof die zich had opgehoopt als gevolg van vijftig jaar verwaarlozing. Deze foto is genomen na een dagenlange 'cleaning up' en 'fresh painting'.

Sri Sri Radha Madhava na de tweede restauratie in Kartik 2004, Vrindavan

De inscriptie in het Bengaals ‘Sri Rupa dasa’, de dienaar van Sri Rupa Goswami, op de lotusbasis aan de lotusvoeten van Srimati Radharani. Volgens de wetenschappelijke onderzoeker Dr. Fakir Mohan Das is dit een sterke aanwijzing dat deze deities de originele familie deities zijn van Srila Bhaktivinode Thakur.

Narada muni bajay vina

“śrī-kṛṣṇa-nāma, rasane sphurī,
pūrāṇo āmār āśa
śrī-rūpa-pade, yācaye ihā,
bhaktivīnoda-dāsa”

“*Bhaktivīnoda-dāsa*’, bhaktivīnode de dienaar bidt tot de lotusvoeten van Sri Rupa Goswami, ‘śrī-rūpa-pade’, opdat het chanten van de heilige namen voor eeuwig zo door mag gaan.”

Dr. Fakir Mohan Das legde uit dat Srila Bhaktivinode Thakur in het laatste couplet van zijn bhajan ‘Narada Muni bajay vina’ verwijst naar de term ‘Sri Rupa Dasa’. In dit couplet introduceert Srila Bhaktivinode Thakur eenmalig de term ‘*bhaktivīnoda-dāsa*’. Hiermee refereert Srila Bhaktivinode Thakur naar zichzelf als ‘*bhaktivīnoda-dāsa*’, de dienaar van de lotusvoeten van Sri Rupa Goswami ‘śrī-rūpa-pade’, de dienaar van Sri Rupa, ‘*Sri Rupa dasa*’, dat de inscriptie aan Srimati Radharani’s lotusvoeten weerspiegelt.

Hoofdstuk 6: Sri Sri Radha Madhava met Kartik in ISKCON Vrindavan

Sinds de tijd van Sri Sri Radha Madhava's terugkeer, is het een traditie geworden dat elke Kartik, Zij uit Hun grondeloze genade van Hun verblijf in Odisha naar de Krishna Balarama tempel in Sri Vrindavana Dhama komen. Als familie deities van onze Param Gurudev Srila Bhaktivinode Thakur, verblijven Sri Sri Radha Madhava altijd op hetzelfde altaar als Sri Sri Radha Shyamsundar, aan de linkerkant van Shyamsundar's lotusvoeten.

Toegewijden die Vrindavan bezoeken tijdens Kartik bezoeken vaak de tempels van de Zes Goswami's en nemen darsana van hun deities. Op dezelfde manier kunnen degenen die de Krsna Balarama Mandir bezoeken gedurende Kartik darsana nemen van de geliefde Sri Sri Madhava deities van onze Zevende Goswami Srila Bhaktivinode Thakur, waar Ze hun genadevolle darshan geven aan Hun toegewijden van over de hele wereld. Deze traditie begon in de Kartikmaand van het jaar 2000 en werd geïnitieerd door H.H. Bhakti Svarupa Damodara Swami Maharaja, de eerste voorzitter van de Choti Radha Madhava Trust. De huidige voorzitter van Choti Radha Madhava Trust is H.H. Indradyumna Swami Maharaja.

Sri Sri Radha Madhava, de 500 jaar oude familie deities van Srila Bhaktivinode Thakur op het altaar van Sri Sri Radha Shyamasunder tijdens de heilige Kartik maand in ISKCON Vrindavan

Deze speciale traditie dat Sri Sri Radha Madhava tijdens Kartika-masa naar Sri Vrindavan Dhama komen, zal op instructie van Dr. Fakir Mohan Das in de toekomst blijven plaatsvinden. Srila Bhaktivinode Thakur, die ook bekend stond als 'Doyala Baba', de barmhartige heilige, stond altijd klaar om zijn zegeningen aan iedereen te geven. Evenzo staan zijn geliefde deities Sri Sri Radha Madhava altijd klaar om Hun Goddelijke genade aan iedereen over te brengen. Zelfs in de toekomst, wanneer Zij Hun eigen tempel zullen hebben in Hun voorouderlijk plaats Sripat Choti, zullen Sri Sri Radha Madhava de instructie van Hun dierbare dienaar Dr. Fakir Mohan Das eren, en met Kartik het altaar van ISKCON Vrindavan sieren.

Hoofdstuk 7: De Choti Radha Madhava Trust

His Holiness Bhaktisvarupa Damodara Swami Maharaj (1937-2006), een discipel van A.C. Bhaktivedanta Swami Srila Prabhupada, tevens GBC-lid en President van de Bhaktivedanta Instituut, was de eerste voorzitter van de Choti Radha Madhava Trust. Hij bezocht Choti persoonlijk in het jaar 2001 na de ontdekking van Sri Sri Radha Madhava. Hij ontmoette de dorpelingen, sprak over hun grote geluk en verzocht hen om samen te werken met het Choti Project om een prachtige tempel te bouwen voor Sri Sri Radha Madhava in hun dorp Choti.

Dr. Fakir Mohan Das bewijst eer aan het portret van de eerste voorzitter van de Choti Radha Madhava Trust, H.H. Bhakti Svarupa Damodara Maharaja

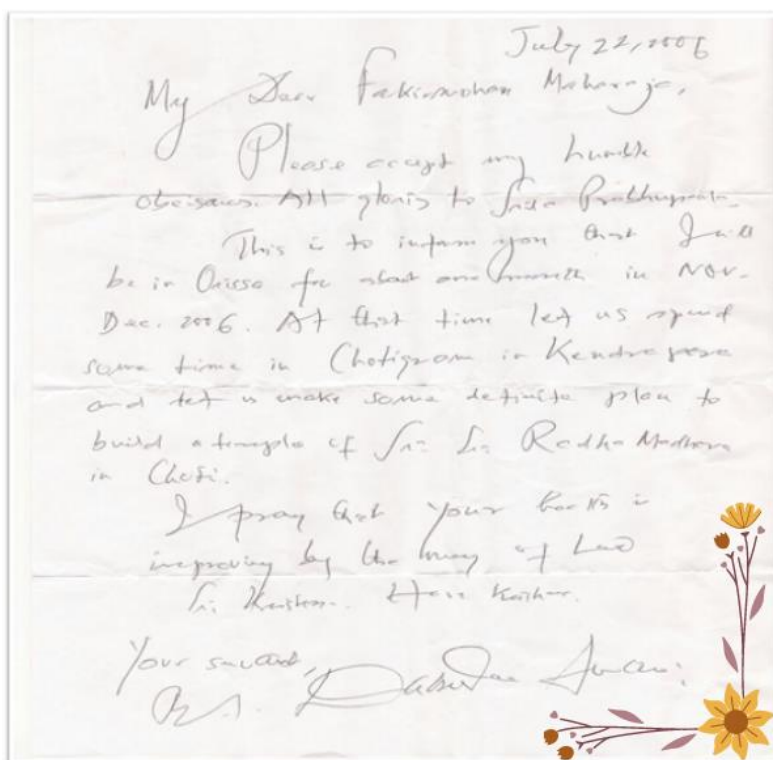
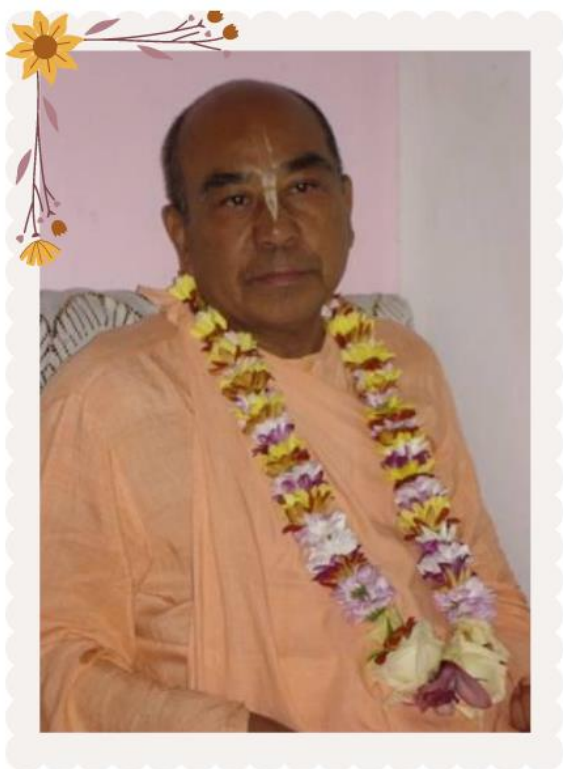
“Door de genade van Srila Gour Govinda Maharaj en Srila Prabhupada zijn de geliefde Deities van Srila Bhaktivinode Thakur onder de zorg gekomen van Sri Fakirji, een oprechte dienaar van Sri Sri Radha Madhava. Door de genade van Sri Fakirji zullen alle toegewijden van ISKCON en anderen nu ook de genade van Sri Sri Radha Madhava krijgen. Dit is een groot geschenk van Sri Fakirji aan de wereld. We zijn Sri Fakirji erg dankbaar. We voelen ons heel fortuinlijk om op een nederige manier mee te mogen helpen in de toegewijde dienst aan Sri Sri Radha Madhava”.

Hare Krishna!

B.S. Damodhar Swami

Uit het gastenboek van Sri Sri Radha Madhava, 9 januari 2000

In 2001 heeft de eerste voorzitter His Holiness B.S. Damodar Swami Maharaj de familie deities van Bhaktivinode Thakur meegenomen naar zijn geboorteland Manipur. Dit was een eenmalige trip naar Manipur voor Sri Sri Radha Madhava. In Manipur hebben de toegewijden een groots festival georganiseerd voor het plezier van Sri Sri Radha Madhava.

Brief van H.H. Bhakti Svarup Damodar Swami Maharaj aan Dr. Fakir Mohan Das. Van 2001 tot zijn heengaan in 2006 was His Holiness B.S. Damodar Swami Maharaja de eerste voorzitter van de Choti Radha Madhava Trust.

"Juli 22, 2006

Mijn beste Fakir Mohan Maharaj,

Alstublieft accepteer mijn nederige eerbetuigingen. Alle eer aan Srila Prabhupada.

Ik wil u informeren van mijn komst naar Odisha voor ongeveer een maand in Nov. Dec 2006. Laten we dan samen wat tijd doorbrengen in Chotigrama in Kendrapara en laten we een definitieve plan maken om een tempel te bouwen voor Sri Sri Radha Madhava in Choti. Ik bid dat met de genade van Heer Sri Krishna uw gezondheid aan de beterende hand is.

Hare Krishna.

Uw dienaar,
B.S. Damodar Swami"

“Een paar dagen geleden bezocht ik het voorouderlijke dorpje van Srila Bhaktivinode Thakur in Choti, Odisha. We proberen de inspanningen van Fakir Mohan Prabhu, een vriend van ISKCON, voort te zetten en het oorspronkelijke land te verkrijgen waar Bhaktivinode Thakur verbleef. We hopen een klein tempeltje te bouwen op het terrein om zijn familie-Deities Sri Sri Radha Madhava te huisvesten. We hebben het dorpshoofd ontmoet en een aantal landeigenaren uit dat gebied. Ze waren erg positief over het project”.

De huidige voorzitter van de Choti Radha Madhava Trust, H.H. Indradyumna Swami Maharaja, gezeten naast het portret van Dr. Fakir Mohan Das, bij zijn bezoek aan het dorpje Choti in maart 2017

Choti staat ook bekend als Tulasi Ksetra, omdat de dorpingen daar Tulasi plantjes vereren.

Dr. Fakir Mohan Das (1932-2016), heeft na jarenlange onderzoek Bhaktivinode Thakurs familie deities Sri Sri Radha Madhava teruggevonden in Choti.

Foto: His Holiness Indradyumna Swami Maharaj, voorzitter Choti Radha Madhava Trust

Deel 2: ‘Academicus tegen wil en dank’: Professor Dr. Fakir Mohan Das

Een biografie door Madhavananda Dasa

Dr. Fakir Mohan Das werd geboren in een eenvoudig lemen huisje met een grasdak in het kleine landelijke dorpje Panchupalli in het Jagatsinghpur-district van Odisha. Fakir Mohan was een simpele en erg zachtaardige persoon. Door zijn aard en temperament was hij van nature een heilige. Alhoewel er tientallen waren die hun titel ‘Doctor in de filosofie’ onder zijn begeleiding ontvingen hield hij er nooit van om ‘professor’ genoemd te worden. Zijn studenten noemden hem altijd ‘babaji’. Dat was zeker waar zijn hart lag. Hij was een getalenteerde zanger. Hij vertelde ooit dat hij als jonge man als hobby had om de mṛdaṅga-spelers te verbijsteren door in een ongebruikelijke maat te zingen die ze niet konden volgen. Elk van zijn lessen zat vol met Sanskrietverzen, vaak uit minder bekende teksten, evenals Bengaalse en Odia-liedjes en uitspraken. Een veel voorkomend onderwerp tijdens het onderzoek, persoonlijke artikelen en lezingen van Dr. Fakir Mohan was zijn bijna obsessie met Odisha's Jagannath-cultuur. Hij was een veelgevraagde spreker over deze onderwerpen in programma's in Odisha en in het buitenland.

Geboorte en jeugd

Vanaf zijn vroege jeugd vertoonde Fakir Mohan al de symptomen van een heilig persoon. Zijn levensverhaal leest zo'n beetje als uit de bladzijden van Śrī-caitanya-caritāmṛta. Zijn ouders, vrienden en verdere familie waren alle praktiserende Gauḍīya Vaishnavas. Na jaren kinderloos te zijn geweest besloten zijn ouders Dambarudhara Mahunty en Ramani Devi naar een plaatselijke heilige te gaan die een Muslim fakir bleek te zijn, en hem om zegeningen te vragen voor het krijgen van een kind. De Muslim fakir stemde in met hun te zegenen maar alleen als ze akkoord zouden gaan met twee voorwaarden: (1) dat ze de baby ‘Fakir’ zouden noemen en (2) dat ze zouden accepteren dat het kind heel jong het huis zou verlaten om een spiritueel leven op te nemen. Fakir Mohan vertelde later hierover dat zijn ouders niet blij waren met deze voorwaarden maar bedachten dat als ze tenminste een kind zouden hebben ze hem op de één of andere manier zouden kunnen proberen te binden aan hun familielevens.

Precies zoals de heilige had voorspeld, raakte binnen zeer korte tijd Ramani Devi zwanger en beviel ze van een stralende babyjongen. Wonderlijk genoeg, werd hij geboren op de 24ste augustus 1932, om middernacht op de dag van Janmastami, op de datum en hetzelfde tijdstip waarop Heer Krishna verscheen. Zijn jongere broer Anatha Bondhu Mahunty voegde hieraan toe dat zijn geboorte plaatsvond in het dorpje nadat iedereen de hele dag gevestigd was ter ere van Janmastami en ze de namen van Krishna aan het chanten waren. Zoals beloofd noemden de ouders het kindje ‘Fakir Mohan’. Zoals voorspeld door de Muslim heilige, vertoonde het kind meteen een bovenmatige interesse in het devotioneel leven. Als hij als kleine baby huilde ontdekte zijn moeder dat als ze de namen van Krishna chantte de baby stopte met huilen. Zijn vader Dambarudhara was een lokaal bekende kirtanzanger. Dagelijks ging hij naar de nabije tempel van Heer Jagannath om ‘Hare Krishna’ te zingen en ook de liedjes van Narottam Das Thakur en andere Gauḍīya ācāryas.

Hij groeide op met de gewoonte zijn vader te vergezellen naar de kīrtanas. Toen de jongen wat ouder werd, besloot hij dat hij net als zijn vader wilde worden. Fakir Mohan vertelde eens dat als jong kind één van zijn favoriete boeken Harināma-cintāmaṇi van Srila Thakur Bhaktivinode was. Al opgroeïende was hij erg gehecht aan Jagannath, Krishna en Chaitanya Mahāprabhu. Hij hing zelfs een kleine Deity van Jagannath boven zijn bed zodat hij al liggend Hem kon zien. Hij wilde de Heer voor geen moment vergeten. Elke ochtend na zijn bad in de rivier maakte hij met zijn handen een Deity van Jagannath van klei om Hem daarna te aanbidden. Sinds zijn vroege jeugd was Fakir Mohan aangetrokken tot de diverse heiligen en sannyāsi's die zijn dorpje bezochten.

Dambarudhara en Ramani Devi raakten erg gehecht aan hun kleine heilige. Ze zagen ook zijn voorliefde voor devotionele activiteiten en zijn onthechtheid van alles wat materieel was. Ze herinnerden zich de voorspelling en voorwaarden van de Muslim heilige en maakten zich grote zorgen hoe zij hun kind thuis konden houden. Vanaf ongeveer zijn zevende of achtste jaar begonnen zijn ouders hem te verhinderen naar sadhus te gaan, maar hij ging hoe dan ook toch. Fakir Mohan vertelde later dat gedurende die periode hij vaak dromen had dat hij Jagannath ging ontmoeten. Het was onmogelijk voor hem om daar fysiek naar toe te gaan, maar elke nacht in zijn dromen vloog hij naar Puri om Jagannath te zien.

Fakir Mohan had een jonge jeugdvriend waarmee hij samen aan yoga deed. Samen kwamen ze tot de conclusie dat het materieel leven een illusie was. De twee kleine jochies besloten daarop van huis weg te lopen en naar de Himalayas te gaan om daar serieus spiritueel leven te beoefenen. Toen zij negen jaar oud waren glipten zij op een nacht rond middernacht het huis uit en legden een gelofte af dat zij ook zelfs niet in ruil voor goud terug naar huis zouden keren. Toen de ouders 's ochtends merkten dat de twee jongens verdwenen waren belden zij de politie op die gelijk naar hun op zoek ging. Uiteindelijk werden ze een paar dorpjes verderop gevonden en onder dwang terug naar huis gebracht. Fakir Mohans ouders maakten zich nog meer zorgen om hem en probeerden hem bang te maken door te dreigen, "als je nog één keer wegloopt dan zullen we je beide benen afhakken." Niettemin bleef hij van huis weglopen en bleven ze hem terughalen naar huis.

Van huis weggaan

Uiteindelijk rond zijn zestiende besloten zijn ouders dat hij maar moest trouwen in de hoop dat dát hem aan huis zou binden. Toen Fakir Mohan dit hoorde besloot hij te vluchten. Hij liep midden in de nacht weer weg en dit keer lukte het hem zelfs om Jagannath Puri te bereiken. Daar ging hij naar de Purushottam Math welke is opgericht door de beroemde heilige Srila Bhaktisiddhanta Saraswati Thakur. Bij de Purushottam Math nam hij toevlucht tot Bhakti Pradip Tirtha Maharaj, een discipel van Thakur Bhaktivinode die later ook sannyāsa van Bhaktivinode's zoon, Bhaktisiddhanta Saraswati zou nemen. Ondertussen was Dambarudhara op zoek gegaan naar zijn zoon. Na een poosje, vond hij hem bij de Purushottam Math en wilde hem weer terug naar huis brengen.

Fakir Mohan zei tegen zijn vader, "Vader, wat kan ik doen? Je kunt mij onder dwang weer naar huis terugbrengen maar je moet weten dat als je dat doet ik weer opnieuw weg zal lopen en dan zul je niet meer weten waar ik naar toe ben gegaan. Je kunt mij maar beter doneren aan de tempel hier. Als je dat doet dan weet je tenminste waar ik ben". Niet in staat zijn zoon van zijn vastberadenheid af te brengen vertrok Dambarudhara verdrietig terug naar zijn dorp, dit keer alleen. Toen aan Fakir Mohans broertje meer details over hun ouders werd gevraagd vertelde hij dat hij over hen maar bar weinig wist. Hij zei dat zijn ouders in zijn jeugd overleden zijn aan een gebroken hart door gescheidenheid van hun oudste zoon, kort nadat hij het huis had verlaten.

Studie en Initiatie

Tot grote vreugde van Fakir Mohan, betrok Bhakti Pradip Tirtha Maharaja en de andere bewoners van de tempel hem in de dagelijkse spirituele praktijken van het chanten en het lezen van de geschriften. Hij begon al gauw de toegewijden in de tempel op verschillende manier te dienen door hun kleding te wassen, hun kamers schoon te maken etc. Zeventig jaar later haalde hij herinneringen op aan die tijd met tranen in zijn ogen en met een verstikte geëmotioneerde stem zei hij, "Mijn leven was toen zo goed. Ik kon toen de Vaishnavas dienen. Nu in mijn ouderdom [en met zijn academische positie en spirituele reputatie] ben ik niet meer in staat de toegewijden te dienen".

In die jeugdige dagen instrueerden de tempelautoriteiten Fakir Mohan zijn studie te vervolgen. Met tegenzin gaf hij gehoor aan hun opdracht en hij merkte later op, "Ik ging naar de Math om het spiritueel leven te beoefenen. Ik wilde niet verdergaan met mijn materiële studie. Ik wilde de Vaishnavas dienen en bhajan doen."

Toen de ācārya van de Purushottam Math zijn academische genialiteit zag instrueerde hij Fakir Mohan om een Doctor's titel in de Filosofie te behalen en het Gauḍīya Vaiṣṇavisme in de universitaire kringen te prediken. Alhoewel dit bijna ondraaglijk voor hem was volgde hij toch de instructie van zijn guru op. Zo begon hij aan een levenslange carrière aan de academia van Odisha. Alhoewel Fakir Mohan over de jaren vele universitaire graden en onderscheidingen ontving behield hij zijn toewijding en eenvoudige onschuld. Gedurende zijn vele jaren van studie en later leraarschap droeg hij nooit Westerse broeken of overhemden, hij bleef altijd gekleed gaan in traditionele dhoti en kurta. Hij trouwde nooit en bleef een toegewijd celibatair zijn leven lang in de Gauḍīya Vaiṣṇava lijn. Tegelijkertijd nam hij zijn studies ter harte en beschouwde hij het als zijn service aan zijn guru en de Vaishnavas. Nadat hij Harināma-initiatie had gekregen van de ācārya van de Purushottam Math, verbleef Fakir Mohan enige tijd in Varanasi, waar hij assisteerde bij het boekpublicatiewerk dat daar gaande was. Later nam Fakir Mohan dīkṣā initiatie van Sri Kanupriya Goswami uit Nabadwip.

Fakir Mohans volledige academische en devotionele titels waren: Vaiṣṇava-pravara Fakir Mohan Das, M.A., Ph.D., D. Litt., Sāhitya-ācārya, Vyākaraṇa-śāstri. Alhoewel hij het zelf nooit gebruikte heeft hij ook de titel, Vaiṣṇava-pravara, 'beste van de Vaiṣṇavas', van zijn dīkṣā-guru Kanupriya Goswami gekregen bij een Vaiṣṇava assembly in Nabadwip.

Hij had een Masters degree in Odia literatuur van de Utkal University, de meest prestigieuze educatieve instituut in Odisha. Hij ontving ook een graad in Doctor in Filosofie in 1983 en een Doctor in Literatuur in 2011 van hetzelfde instituut voor zijn studies respectievelijk in de leer en Odia literatuur van Sri Chaitanya Mahaprabhu.

Als jonge man werkte hij bij de boekuitgeverij divisie van de Bagh Bazar Gaudya Math in Kolkata en had hij maar weinig tijd om te lezen. Om dit te compenseren maakte hij er een dagelijkse gewoonte van om de liedjes van Bhaktivinode en Narottam Das Thakur te zingen onderwijl rennend door de stad om boodschappen te doen voor de toegewijden van de drukkerij. Op deze manier, vertelde hij, leerde hij alle liedjes van Bhaktivinode Thakur uit zijn hoofd. In zijn lezingen zong hij tientallen, zo niet een honderdtal liedjes uit het hoofd.

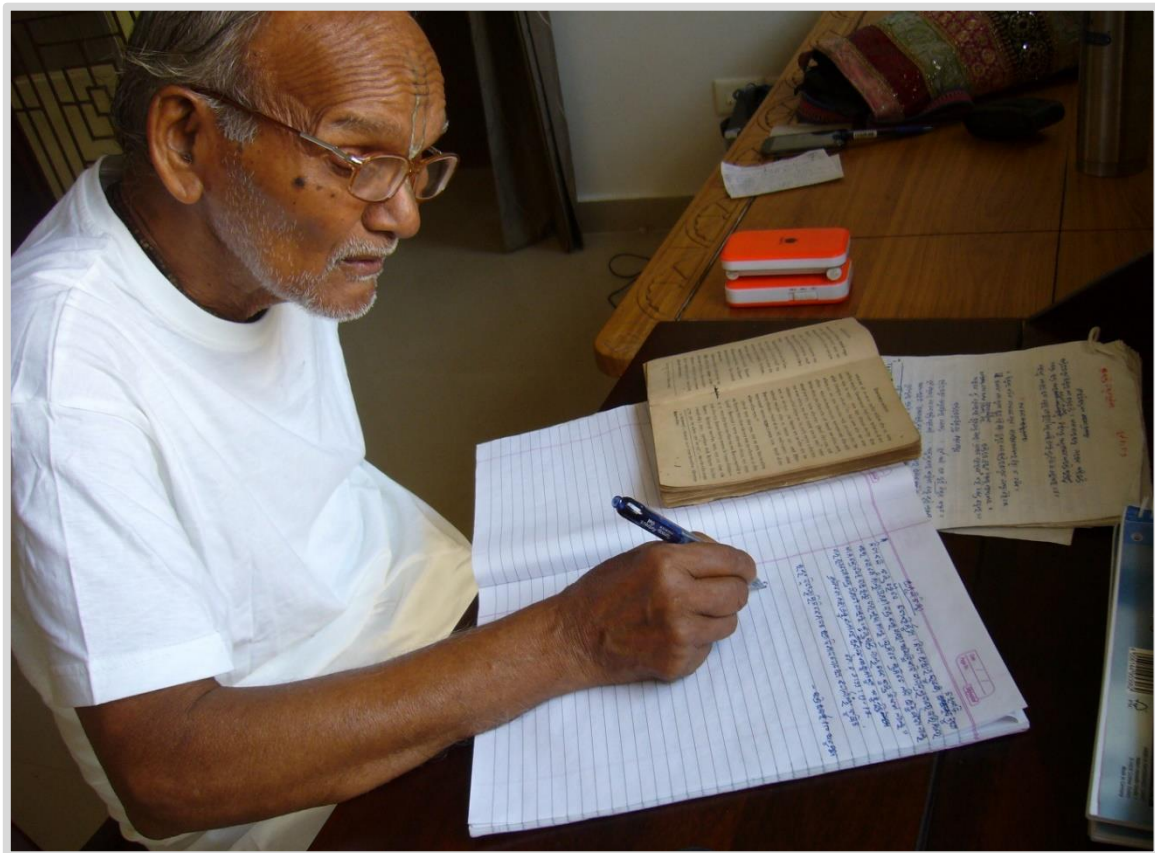
Ook in deze periode toen hij als jonge man de toegewijden assisteerde in de Bagh Bazar Gaudiya Math tempel in Kolkata, kreeg hij de gelegenheid om een gr̥hastha toegewijde te dienen die in de Math bekend stond als Abhay Babu, en die later wereldberoemd werd als A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, de Stichter van ISKCON. Jaren later merkte Fakir Mohan hierover op dat zelfs in die tijd Abhay Babu zeer gerespecteerd was in de Bagh Bazar tempel.

Sri Gaudya Math, Baghbazar, Kolkata

Schrijven en publicaties

Tijdens zijn ambtstermijn als hoogleraar Sanskriet aan het Baripada Government Sanskrit College, diende Fakir Mohan Das ook als hoofddocent in de postdoctorale afdeling van de Utkal University in Bhubaneswar, en was hij de voorzitter van de Utkal vereniging van Universitaire Onderzoeksassistenten. Van 1963 tot 1987 was hij ook de redacteur van het maandelijks devotionele tijdschrift Śrī Hari-saṅkīrtana. Afgezien van vele artikelen die in verschillende tijdschriften zijn gepubliceerd, startte Fakir Mohan in 1960 zijn eigen uitgeverij vanuit Cuttack, genaamd de 'Hari Sankirtan Press'. Hij zei vaak: "Ik heb geen bezittingen. Op instructie van mijn goeroe heb ik nooit een huis gehad, of een plek om te verblijven. Ik ben een fakir, een bedelaar. "

Dr. Fakir Mohan bleef tot in de laatste fase van zijn leven nog dagelijks bezig met schrijven zoals zijn spiritueel leraar hem dat had opgedragen.

Radha Madhava en Choti

“In 1945, toen ik op de Middelbare Engelse School zat, kwam ik het boekje ‘Sri Saccindananda Vani’ tegen, geschreven door Sripad Jatishekhara Brahmachari. Dit boek beschrijft dat in 1857, toen Bhaktivinode Thakur vanuit Calcutta op weg ging naar de tempel van Heer Jagannath in Puri, onderweg het dorpje Chotimangalpur aandeed om zijn grootvader, Rajaballav Dutta, die daar permanent verbleef, te bezoeken. Alhoewel de feiten in het boekje niet geheel accuraat en compleet waren, kon ik begrijpen dat Thakur Bhaktivinode’s ouderlijk huis in Orissa (nu: Odisha) moest zijn. Omdat ik ook van Orissa ben, intrigeerde dit feit mij bijzonder en werd ik erg nieuwsgierig meer te weten over de plaats van het ouderlijk huis van Thakur Bhaktivinode.”

Niet veel later las Fakir Mohan de autobiografische brief van Thakur Bhaktivinode, getiteld ‘Sva-likhita Jivani’, waaruit hij begreep dat het voorouderlijke huis van de familie Thakur in het kleine dorpje Choti Mangalapur in het Kendrapara-district Odisha lag. De voorouder van Bhaktivinode Thakur, Krishnananda Dutta uit Andul, werd zo’n vijfhonderd jaar geleden door Lord Nityananda geïnitieerd. Daarop verhuisde Krishnananda naar Puri en vestigde er een tempel, de Chandul Muth en aanbad daar de Deities van Radha Krishna genaamd Sri Sri Radha Madhava.

Dr. Fakir Mohan Das zingt ‘Jaya Radha-Madhava’ op de processiedag van Sri Sri Radha Madhava naar het altaar van ISKCON Vrindavan in de Kartikmaand.

In Puri was hij dag en nacht bezig was met het chanten van de Hare Krishna-mantra en het aanbidden van zijn Sri Sri Radha Madhava. Later verplaatste Krishnananda Dutta zich op verzoek van de Koning van Aul uit Odisha naar Choti. Hier in Choti werden de familie deities Sri Sri Radha Madhava vereerd totdat de verering in handen kwam van Srila Bhaktivinode Thakur. Dankzij het jarenlange en nauwgezette onderzoek van Vaishnava professor Dr. Fakir Mohan Das kan men deze speciale deities Sri Sri Radha Madhava van Srila Bhaktivinode Thakur, heden ten dage weer aanschouwen in de ISKCON Center te Pattamundai in Odisha, ongeveer 20 kilometer van Sripat Choti.

Choti in Odisha, de Sripat van Srila Bhaktivinode Thakur en Srila Bhaktisiddhanta Thakur

De 500 jaar oude 'vastra-pushpa-samadhi' van Sri Chaitanya Mahaprabhu in de hal van de Tota Gopinath tempel in Sri Jagannath Puri.

Samadhi van Chaitanya Mahaprabhu

Eén van de belangrijkste ontdekkingen van Fakir Mohan was de originele 500 jaar oude 'vastra-puṣpa-samādhī' van Sri Chaitanya Mahaprabhu in de tempel van Tota Gopinath in Puri. Volgens verschillende Gauḍīya teksten ging Mahaprabhu, bij het beëindigen van zijn aardse spel- en vermaak, de Deity van Tota Gopinath binnen. Binnen in die tempel is een klein heiligdom met de symbolen van Krishna's lotusvoeten vlak voor de goden van Revati, Varuni en Balaram. Het heiligdom was erg oud en toegewijden waren vergeten waar het voor was. Bij het onderzoeken van het heiligdom ontdekte Fakir Mohan dat het heiligdom was geïnstalleerd als een plek om de originele bloemenkrans (pushpa) en een stuk van de omslagdoek (vastra, uttarya) te bewaren en te aanbidden dat Sri Chaitanya Mahaprabhu zou hebben achtergelaten bij het binnengaan van de Deity van Tota Gopinath.

Dr. Fakir Mohan Das met Vraja Renu Das (rechts) en andere toegewijden bij de 'Vastra pushpa samadhi' van Sri Chaitanya Mahaprabhu.

Onder Fakir Mohans begeleiding, bouwde in 2012 de Russische toegewijde Vraja Renu Das een marmeren heiligdom om deze lotusvoetafdrukken 'vastra puṣpa samādhī' te huisvesten.

Internationale bekendheid

Vanaf oktober 1999, toen Fakir Mohan Vrindavan bezocht, begon hij vaker om te gaan met Westerse toegewijden. Vanaf het jaar 2000 bracht Fakir Mohan op uitnodiging van de tempelautoriteiten van de ISKCON Krishna Balaram Mandir, de Deities van Sri Sri Radha Madhava met zich mee. Gedurende de maand van Kartik verbleven Ze daar op het altaar van Sri Sri Radha Syamasunder, een traditie dat nog steeds gecontinueerd wordt ook na zijn heengaan.

Fakir Mohan begon al snel vrienden te maken met een aantal senior ISKCON toegewijden zoals Indradyumna Swami, Partha Sarathi Goswami, Radhanath Swami en anderen. Alhoewel de meesten jong genoeg waren om zijn zoon te zijn, behandelde Fakir Mohan hen met groot respect. Hij was altijd heel erg nederig. Een keer kwam een senior sannyāsi naar hem toe en vroeg hoe hij Fakir Mohan kon dienen. Fakir Mohan zei, "U kunt mij slaan met uw schoenen". De senoir sannyasi antwoordde, "Hoe kan ik dat nou doen? Ik denk dagelijks aan u als ik het stukje van de sannyasakleding van Srila Bhaktisiddhanta aanbid welke u mij hebt gegeven." Fakir Mohan antwoordde daarop, "Als u dagelijks aan mij denkt, dan moet u mij beslist zeker nog meer slaan met uw schoenen."

Dr. Fakir Mohan Das met H.H. Indradyumna Maharaj die respect betuigt aan de japamala van Srla Bhaktisiddhanta Maharaj

Op een andere gelegenheid toen hij op bezoek was bij Partha Sarathi Goswami, werd Fakir Mohan geïntroduceerd aan de Goswami's niet-toegewijde moeder die voor de eerste keer naar Vrindavan was gekomen om haar zoon te zien. Toen hij hoorde dat zij de moeder was van Partha Sarathi Goswami, liet Fakir Mohan zich onmiddellijk op de grond neervallen en tot grote ontsteltenis van de oude vrouw en tot grote verbazing van de toegewijden daar bracht hij zijn eerbetuigingen aan haar. Toen hij de verwarring op haar gezicht zag zei Fakir Mohan met grote oprechtheid en nederigheid, "Ik wil hiermee zeggen, U bent de moeder van een grote toegewijde." Om vervolgens met tranen in zijn ogen te zeggen, "Alstublieft, zegen mij."

Partha Sarathi Goswami bood nog een andere herinnering aan: "Fakir Mohan Prabhu kwam een keer op bezoek toen ik verbleef in Birla Guesthouse in Puri. Ik had al van hem geleerd dat het de juiste etiquette is om zo'n honderd tot tweehonderd meter met een gast mee te lopen wanneer die vertrekt. Toen hij 's avonds wegging scheen de maan volop en was er overal schaduw. Ik liep met hem mee op en ik merkte dat hij zich van de ene kant naar de andere kant verplaatste terwijl we onze weg vonden door de tuin van de Birla Guesthouse.

Ik vroeg hem waarom hij op die bepaalde manier zich rond bewoog en hij zei dat hij niet wilde stappen op mijn schaduw. Dat was een belangrijke instructie van Fakir Mohan Prabhu – men moet nooit op de schaduw van een toegewijde stappen. Natuurlijk ben ik geen toegewijde, ik ben niet eens een beginnende toegewijde, maar Fakir Mohan Prabhu zag hoe dan ook wat toegewijde kwaliteiten in mij en respecteerte mij als een Vaishnava.”

Op uitnodiging van diverse toegewijden in Engeland en Europa bezocht Fakir Mohan in 2001 voor het eerst het Westen. Hij gaf lezingen bij toegewijden thuis en in ISKCON tempels, en de lezingen werden goed bezocht. Iedereen was enthousiast om zijn prachtige oprechte kṛṣṇa-kathā te horen vakkundig doorspekt met de liederen van Thakur Bhaktivinode. Hij verbleef naast Engeland ook in België, Nederland, Duitsland en Zwitserland. Zijn laatste Europese tour was in 2011.

Zijn hele leven verbleef hij in verschillende maṭha's en in de huizen van toegewijden. Hij gebruikte zijn loon als leraar en later zijn pensioen voor de passie van zijn leven, namelijk het onderzoeken en afdrukken van oude zeldzame boeken in de Gauḍīya-Odia-lijn. Fakir Mohan was zijn hele leven toegewijd aan het vinden en bewaren van oude, weinig bekende Gauḍīya- en Odia-literatuur. Hij was de oprichter en secretaris van de Bhaktivinode Memorial Library, die een grote verzameling zeldzame manuscripten en prenten uit de eerste editie van de werken van Bhaktivinode Thakur en Bhaktisiddhanta Saraswati omvatte.

Zijn heengaan

Vanaf het moment dat we in 1996 voor het eerst met Fakir Mohan omgingen, sprak hij vaak over zijn eigen aanstaande dood, met bijna dagelijkse opmerkingen als: “Ik ben erg oud. Ik zal niet veel langer leven. Ik zal binnenkort gaan.” Hij was erg gehecht aan Gour Govinda Maharaja en Bhakti Swarup Damodar Maharaja. Na hun heengaan herinnerde Fakir Mohan hun dikwijls en zei met een tranen verstikte stem, “Ze hebben mij achtergelaten, en ik doe geen bhajan.”

Na een eerdere gezondheids crisis in februari 2016, zei Fakir Mohan met een bezwaard hart tegen de toegewijden: "Ik wacht gewoon om weer bij mijn Gurudeva te zijn." In april 2016 bereidde Fakir Mohan zijn laatste testament voor, waarin hij een commissie samenstelde die de leiding had over Sri Sri Radha Madhava, en de "Thakur Bhaktivinode, Thakur Bhaktisiddhanta Memorial Trust."

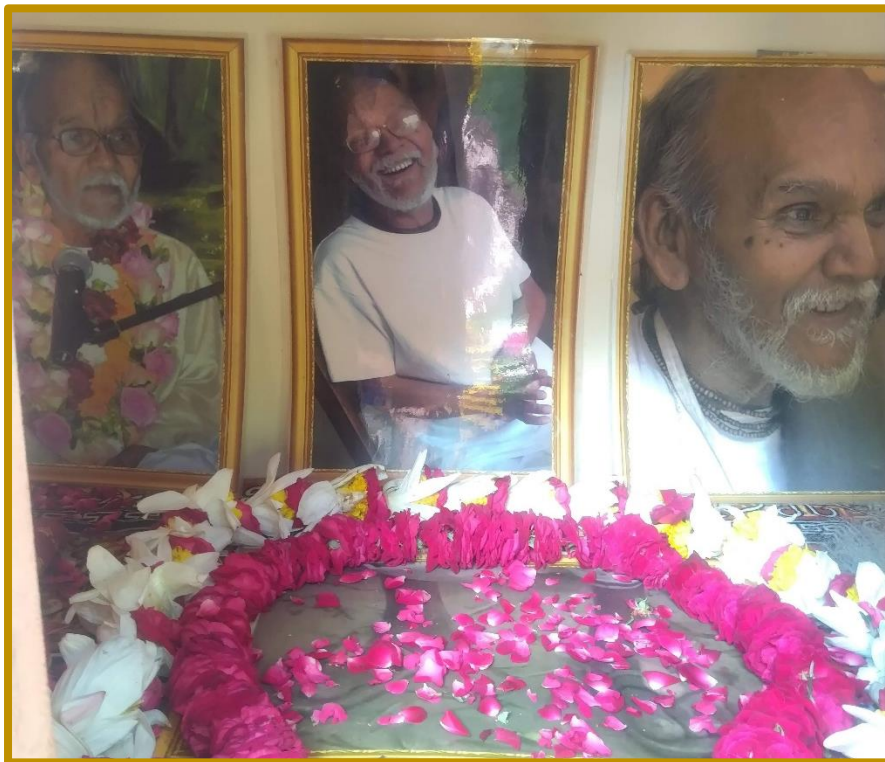

Pushpa samadhi van Dr. Fakir Mohan Das in Vrinda Kunja Ashram aan de Gopashwar Road in Vrindavan, gebouwd door Vraja Renu Dasa.

In november 2016 zeiden artsen dat ze hem een nieuw type pacemaker wilden geven, die door zijn aderen naar het hart zou gaan en eenmaal binnen open zou gaan als een shuttle. Bij de operatie om de nieuwe pacemaker te installeren, barstte één van de aderen in zijn hart en kreeg hij ernstige interne bloedingen. Toen zij hoorden over zijn precare situatie, begonnen zijn studenten en volgelingen zich te verzamelen in het Apollo Hospital in Bhubaneswar, waar hij werd behandeld.

Toen het nieuws zich begon te verspreiden, kwamen er telefoontjes van senior toegewijden over de hele wereld die zich zorgen om hem maakten. Omdat hij in kritieke toestand lag aan een beademingsapparaat op de intensive care-afdeling (ICU) van het ziekenhuis, waren de verpleegsters streng en lieten ze niemand toe om hem te bezoeken.

Na veel smeekbedes van verschillende toegewijden, kwamen ze uiteindelijk overeen om één persoon tegelijk toe te staan om rustig japa bij zijn bed te chanten. Toen zijn toestand erger begon te worden, glipten een paar andere toegewijden de kamer binnen, totdat er uiteindelijk een groep van twintig toegewijden rond zijn bed was verzameld. Terwijl ze daar waren, begonnen de toegewijden het favoriete Bhaktivinode-lied van Fakir Mohan, 'Jaya Radha Madhava', te zingen met behulp van de prachtig beklijvende melodie die hij altijd zelf zong. Ze zongen meer dan een uur samen, terwijl de verpleegsters en doktoren in de buurt kwamen kijken en luisteren. In het begin zong iedereen met gedempte stemmen om de andere patiënten in de kamer niet te storen. Terwijl de golf van gevoelens onder de toegewijden aanzwol, ging het volume van hun gezang omhoog en kwam de verpleegster iedereen kalmeren. Toen ze zagen dat zijn toestand verslechterde, hielden en zongen alle toegewijden rond zijn bed zonder terughoudendheid. De verpleegsters gaven het uiteindelijk op om hen te stoppen. Toen ze zagen dat er een speciaal iemand op het punt stond te overlijden, verzamelden zich alle verpleegsters en het personeel van de IC zich ook één voor één eerbiedig rond het bed van Fakir Mohan. Omringd door liefdevolle toegewijden en vrienden, ergens tussen 18:46 en 18:50 uur, begon op 18 november Fakir Mohans hartmonitor een horizontale lijn aan te geven, en voor degenen die hem kenden en van hem hielden, werd de wereld opeens een donkere plek.

Binnenin de pushpa samadhi van Dr. Fakir Mohan Das in Vrinda Kunja Ashram te Vrindavan

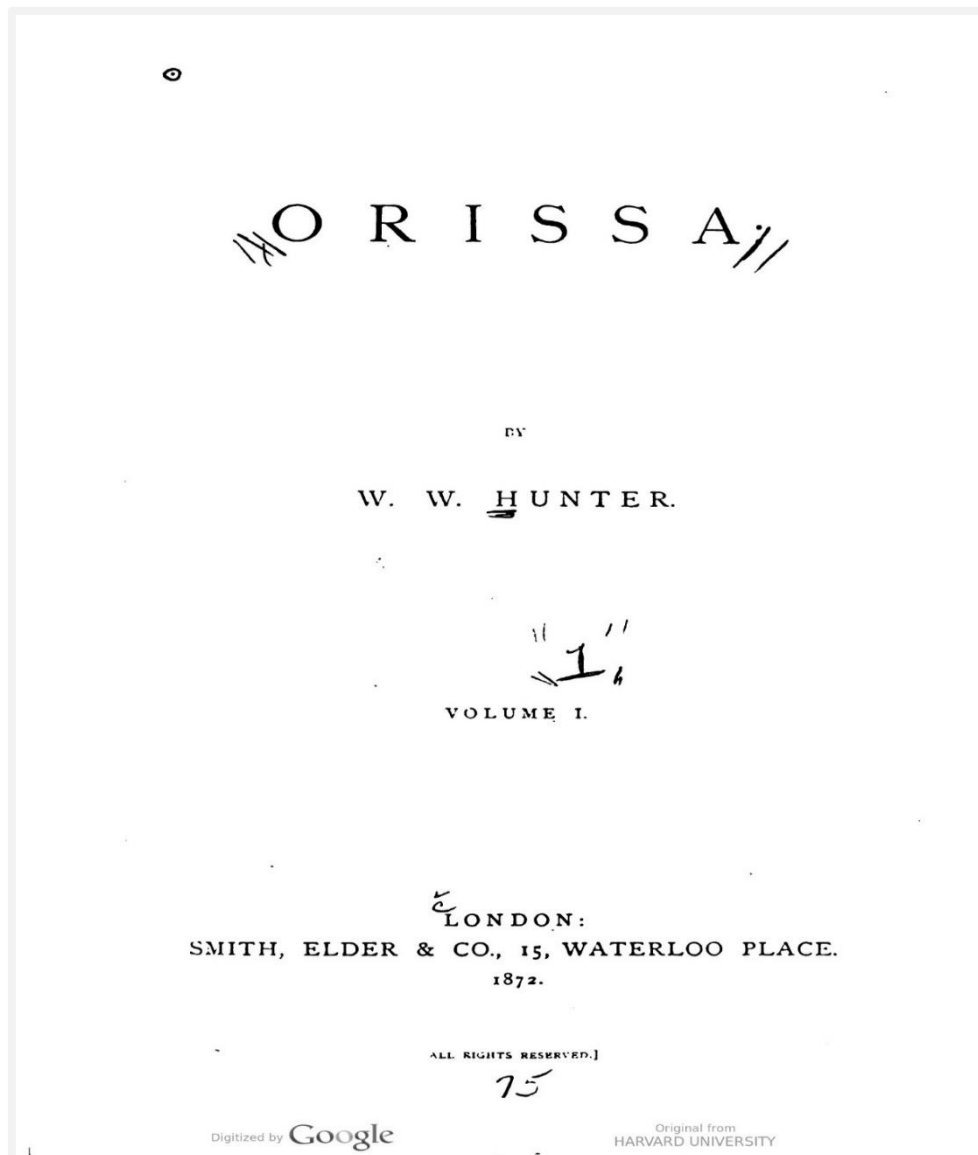
*Tekst: The Reluctant Academic, Academicus tegen wil en dank,
Professor Fakir Mohan Das door Madhavananda Das
'Journal of Vaishnava Studies', vol 29, No. 1, Herfst 2020*

Appendices

Appendix 1: 'Matha's of Orissa'

Britse publicatie met quotes uit 'Matha's of Orissa' van Bhaktivinode Thakur

Srila Bhaktivinode Thakur schreef in zijn boek 'Matha's of Orissa' (1860) dat hij grondeigendom en bezittingen heeft in het dorpje Chotimangalpur in Odisha. Hierin vermeldt hij ook het incident met de beheerder van het klooster die pelgrims weigerde onderdak te geven op een regenachtige dag. Dit incident in Bhaktivinode Thakurs boek werd opgemerkt door Sir William Hunter, een hoge Britse officier en een tijdgenoot van Thakur Bhaktivinode. Sir Hunter citeerde uit het boek 'Matha's of Orissa' van Bhaktivinode Thakur in zijn eigen artikel 'Orissa' gepubliceerd in Engeland in 'Imperial Gazetteer Vol. 1, jaar 1872, pagina 118-119. Hieronder volgt de geciteerde tekst uit 'Matha's of Orissa'.

ORISSA:
OR THE VICISSITUDES OF AN INDIAN PROVINCE
UNDER NATIVE AND BRITISH RULE;
IN TWO VOLUMES.

BEING THE SECOND AND THIRD VOLUMES OF

THE ANNALS OF RURAL BENGAL.

and practically the committees and trustees have done just as they pleased.

Meanwhile the public indignation has grown louder every year. In 1860 a pamphlet was put forth by a native gentleman who had visited all the larger monasteries of Orissa, and who was himself a landholder in that province. He says : 'Licentiousness, inhospitality, and petty robbery are the daily vices that have crept into them. When the abbots go out of their monasteries, they pass with a retinue composed of elephants, horses, and sometimes camels. Tom-tom players and performers on the horn go actively along with them. They never think of doing their duty. The monasteries hold half the lands occupied by the landholders, but they are of very little use to the public.' 'They have given up their ancient hospitality. Pilgrims and sick men never approach them, for fear of being rudely expelled from their portals. The abbots have yielded to degrading carnal pleasures, and their disciples emulate their vices.'⁵⁷

The reforming party among the Hindus would give but a short shrift to such abuses. The pamphlet above quoted recommends that the religious endowments of Orissa should be classified according to the purposes for which they were intended, and that these purposes should be enforced by a domiciliary supervision of the police. With regard to a little monastery on his own estate, the author adopted an even more vigorous procedure. 'I have a small village,' he says, 'in the country of Cattack, of which I am the proprietor. In that village is a religious house, to which was granted, by my pre-

⁵⁷ Discourse on the Maths of Orissa, by Kedār-Náth Datt, *abridged*, pp. 1, 5, 6. Calcutta, 1860.

decessors, a holding of rent-free land. The head of the institution gave up entirely entertaining such men as chanced to seek shelter on a rainy night. This came to my notice; and I administered a severe threat to the head of the house, warning him that his lands would be cruelly resumed if in future complaints of inhospitality were brought to my knowledge.'

In 1868 a committee was officially appointed to report upon the religious endowments of Orissa. It consisted entirely of natives of the province, eye-witnesses and ear-witnesses of the facts they had to collect; and who, by a residence in Purí itself, had studied the working of the system at its centre, before starting out to investigate its intricate ramifications. They found that the endowments consisted of three classes. In the first class, the deeds granted the lands solely for charitable purposes. In the second, the charters devote certain lands to provide food for the local idol. The third class of endowments is for both purposes, and directs the income to be distributed partly in charity, and partly to be spent in the purchase of the god's food. Practically, however, all monasteries in Orissa of the first class have also grants of the second sort; that is to say, foundations for charitable uses have invariably acquired lands for the worship of the gods as well. 'There is little room to doubt,' say the committee, 'that the endowments in general were made for the benefit of the poor and the helpless.' For the most part, they lie along the great road to Jagannáth, or in the town of Purí, and seem to have been specially intended for the poorer pilgrims who visit the shrine.

'The religious houses, as originally established,' continue these native gentlemen, 'might be compared

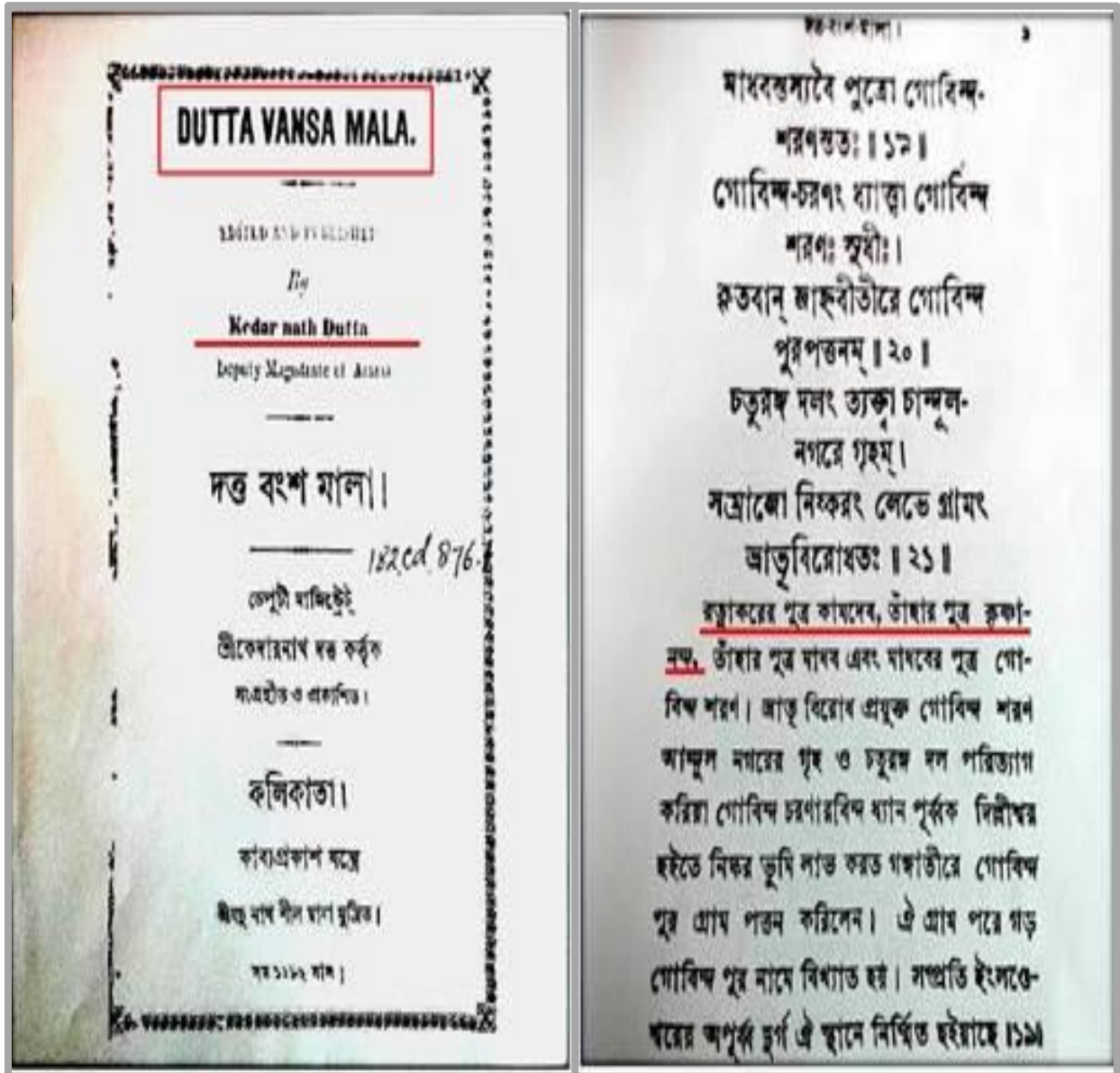
Appendix 2: Bewijs van Bimala Prasads eigendom van land in Choti

[illegible]

Bewijs van eigendom van land in Choti op naam van Bimala Prasad Dutta

Appendix 3: Dutta Vansa Mala in Bengali

‘Dutta Vansa Mala’ van Srila Bhaktivinode Thakur in het Bengaals.

(Bron: Dhruba Dutta Chaudhury, Andul; afstammeling van Kedaranath Dutta/
Srila Bhaktivinode Thakurs familie)